

Episcopo missio anno 1580. die 6. Octob. & de eisdem mandato Capitulo Terulen. intimato die 21. Octobr. anno 1584. Notario Joanne Vicente. Ab eodem Sanctissimo aliam concordiam circa Adjunctos obtinuit prudentissimus D. D. Joannes Moriz de Salazar tunc Episcopus Barbahtrensis de qua infra qu. 25.

S P M M A R I V M.

- Canonici sacul. aves. & regulares parificentur in multis, num. 1. 2. 3. 4. 5. 8. Canonici regulares proprium habebant, num. 6. Episcopi & Canonici regularibus bona erant communia, num. 7. Canonici regulares censentur minores Cathedralibus, maiores tamen Collegiatis, num. 9. Canonici regulares idest his, num. 10. Canonici regularis vulgaris est appellatio, num. 11. Abbas maior est Episcopo in punitione regularis, num. 12. 20. 28. & 29. Canonici regularium laudes, num. 13. B. Petrus de Arbues laudatur, num. 14. Canonici regularis veniunt in prohibitis appellationse Monachorum, num. 15. & 31. In uno gratarius in alio debet relevari, num. 16. Exemptio regularium quomodo procedat, num. 17. Episcopus est loco Abbatis in Ecclesiis regularibus, num. 18. tam in Collegiatis quam in Cathedralibus Ecclesiis, num. 19. Regularium obedientia est omnimoda sic & superioritas, num. 21. & 22. Exemptio Canonici regularium gloriosissime Virginis del Pilar, num. 23. Adjuncti in Ecclesia Sancte Marie, num. 24. Beneficiati Ecclesia Sancte Marie del Pilar an comprehendantur in Canonici exemptione, num. 25. Canonici regulares & seculares differunt, num. 26. Canonici subiectio filialis non servilis, num. 27. Episcopus contra Canonici regulares & exemptos quando procedat, num. 30. Canonici novitii an admitti possint de gratia ad electionem activam, num. 32. Intellectus cap. ex eo 32. §. 1. de election. in 6. num. 33. & 36. Vox in Capitulo computatur inter fructus Canonicales, num. 34. Electionibus inter sunt hi quibus de iure non competit interesse propter admissionem, num. 35. propter eligentium parvum numerum, num. 37. Canonici novitii expertes sunt electionis passiva, num. 38. Nullum non inducitur ex lege pure prohibentis, num. 39. Prohibita sicut facta tenent, num. 40. Novitii gaudent privilegio religionum, num. 41.

QUAESTIO DUODECIMA.

An de iure competat Episcopo iurisdicatio omnimoda & independens a Capitulo, vel nominandis ab illo contra Canonicos regulares?

Videtur talem iurisdictionem Episcopis non competere de iure, nam contra Canonicos non competit seculares, ut probavimus supra qu. 1. & Canonici regulares saltem Cathedralium videntur gaudere eisdem prerogativis, ac Canonici seculares quibus cum in multis equiparantur, Anton. Faber in praxi benef. lib. 3. tit. 6. de benef. cathedr. num. 20. Nam cause & Sedis Apostolice delegantur istis, ac illis, de quibus in cap. statutum de rescript. in 6. ubi Francus num. 5. Panorm. in cap. causam qua el. 1. num. 9. & Decius num. 4. de ind. & plures congerit Riccius collect. 1345. Canonici regularis occupatus in fervitio & Cardinalis fructus grossos lucratur, Borrellus in summa decif. tit. 4. 10. num. 5. Canonici regularis & potest esse Vicarius Episcopi, iuxta distinctionem Guidonis Papae decif. 563. Sbrocius de offic. vic. lib. 1. qu. 37. Contra & Canonici regulares proceditur cum strepitu & figura iudicii, ut in decif. Montis Regalis coram R. P. D. Coccius, ut in noviter eiusdem impressis decif. 157. & eius copia est apud Farin. decif. 770. in recolle-

ctis civilibus, & plura in proposito congerit Gratianus discept. Forens. cap. 270. num. 25. & 26. cum contra simplices regulares simpliciter, & de plano procedatur, Rodericus in quaest. regular. tom. 1. qu. 3. art. 1. Ghiliferius de iudic. regular. cap. 13. num. 3. Spatharius de modo cor. regularis tract. 3. cap. 16. Olim etiam Canonici regulares proprium habebant, ut constat ex Spondano in Epitome ad Baronium anno Domini 1063. num. 6. & proprio renuntiare ceperunt tempore Concilii Magontiaci, ut refert Langhecurius in speculo Canonorum, cap. 21. §. verum lib. 1. & cuncta & inter Episcopum, & Canonicos erant communia tamquam inter cœnobitas, idest communis vite remque consortes, Coppinus de sacr. polit. lib. 1. tit. 8. num. 4. Non minus Canonici regulares quam seculares ad fidei professionem tenentur, de qua in Trident. sess. 24. de reform. cap. 12. ut Sacram Congregationem declarasse testatur Garcia de benef. par. 3. cap. 3. num. 16. Barb. ad d. cap. 12. num. 10. Regulares & Canonici Cathedralibus Canonici censentur minores, Collegiatis vero majores, iuxta ordinem literæ, de qua in cap. quia sepe 40. de elect. in 6.

Argumentum & similiter nomen & prestat, quod rebus convenire frequentius solet, §. est & aliud instit. de donat. eo enim ipso quod Canonicos appellamus & regulares dicimus, quippe cum canon & quod Canonici nomen derivatur, Panorm. in d. cap. causam num. 9. optime in libro speculi vite humane, quod proposuit prudentissimè Rodericus Zamoren. Episcopus cap. 19. potiori iure competat Canonici regularibus quam secularibus, nam idem bis dicunt, qui Canonicos regulares nominant, ut advertit Eminentissimus noster Antonius Augustinus Dialogo 1. & lib. 1. Licet & vulgarem istam introductionem in laudem convertat Canonici regularium P. Cenedo qu. 20. num. 19. ergo non assiluitur Episcopis in omnimoda potestate procedendi contra Canonicos regulares.

Secundo, quia in punitione & Regularium potius adendum est ad Abbatem quam ad Episcopum, etiam si procedatur in figura iudicii, Panorm. in cap. quanto 7. num. 4. de offic. ordin. Romanus conf. 375.

Tertio, quia in Tridentino sess. 21. de reform. cap. 8. non aliter permittitur Episcopis regularium punitione, quam si in eis nulla regulis observantia reperitur. Sed in Canonici Regularibus & observantia regulat viget, ut multis encomiis celebrat iurisprudentia, & modestia insignis, Cenedo collect. ad Decretum 1063. idem posthumus, qu. 20. num. 22. Navar. comment. 3. de regular. num. 2. ubi B. Magister Epila, alio nomine & Petrum de Arbues religionis exemplar proponit, eumque inter Canonicos S. Marie del Pilar refert, sed vir iurisprudentia summa cum laude Gnarus, facti huius fuirgnatus, nam erat Canonici huius almae Metropolitanæ Ecclesie Cæsaraugustan. illiusque pavimentum media nocte cum ad Matutinum surgeret sanguine suo decoravit. Historem perlege constantia & pietate plenam apud Curiam nostrum lib. 20. cap. 65. & apud Concanonicum meum D. Martinum Carrillo Montis Aragonum Archimandritam in suo Catalogo anno 1585. cuius laudes multa ab eo monumenta mandata typis, attestantur. Ergo Episcopis non competit iurisdicatio proposita in quaestione.

Quarto, quia in prohibitis & appellatione Monachorum veniunt Canonici regulares, ut in prohibitione postulandi, probat text. in cap. 2. ubi glo. verbo Item iudicium de postulando, notat Ghiliferius de iudic. regul. cap. 13. num. 5. Item in prohibitione de accedendo ad curiam secularem, de quo in Clem. 1. §. quia vero de statu Monach. & observat Navar. conf. 18. num. 1. sub illo tit. plures alios casus prosequitur Azor. instit. moral. par. 3. lib. 12. cap. 22. qu. 5. & per consequens in favorabilibus Monachorum appellatione comprehendi debent, ut in uno & gravati in alio relevantur ad tradita per Speculatorem lib. 1. p. 4. tit. de testam. num. 68. facit regula qui sentit, de regulis iuris in 6. Sed regulares & directè, sive per communicationem sunt exempti decif. 54. num. 14. par. 2. divers. latè Mandosius de signatura tit. de exemptis ab Episcop. §. verum succedente tempore, Navar. commentar. 2. de regular. num. 63. Rodericus in eodem tract.

tract. tom. 2. qu. 2. art. 6. Ergo Episcopus contra Canonicos regulares dependente non omnimodam habet iurisdictionem. Patet consequentia, quia Adjunctorum decretum habet locum in Capitulis exemptis iuxta Congregationis declarationem ad hoc cap. 6. de quo testimonium prohibet Farin. ver. Capitulo, & Marcella lib. 4. tit. 7. cap. 20. lit. K. Rot. dec. 743. num. 3. & 9.

Sed contraria sententia, quæ verior est probatur ex eo, quia quando agitur de Ecclesia Cathedrali regulari & Episcopus est caput & loco Abbatis, & ipsi Monachi sunt loco Canonici, ut latè explicat Panorm. in c. causam qua in 1. num. 8. de iud. Sacratum in una Cæsaraug. iurisdic. cuius copia est apud Marchesanum de commiss. nullit. tom. 3. decif. 1. num. 2. Coccius in una iurisdictionis Montis Regalis, cuius copia est apud Farin. in recollectis civil. decif. 770. & in novissimè recollectis apud eundem Farinacium par. 1. decif. 15. 17. & 20. Guido Papæ decif. 559. prosequuntur Gratianus discept. Forens. cap. 270. Riccius collect. decif. 1545.

Nec in hoc versatur discrimen & an Regulares sint Canonici Ecclesie Collegiatæ, vel Cathedralis, omnibus enim eadem est regula, & unus habitus non feticus, sed licet necesse decet, unum & idem nomen imponitur, & æquivalence de omnibus in iure scribitur c. innatus, c. cum Vintonien. de elect. c. praterea 14. de prabendis, c. sanè 10. de regul. Trullus de Canonici regular. lib. 1. cap. 2. Cenedo d. collect. 165. Roder. sup. tom. 1. qu. 1. art. 3.

Unde Episcopus & Ecclesie regularis etiam Cathedralis, exceptis his quæ concernunt regulam, in illos habet omnimodam iurisdictionem, glof. verbo regular. in cap. nullius 28. de elect. in 6. quod sequitur ibi Francus num. 3. Gemianus num. 7. Guid. Papæ d. dec. 559. & plures ibi relati supra à Gratiano d. c. 270. num. 4.

Amplius neque requiritur & pro exercitio huius iurisdictionis, aut assensus, aut consilium monachorum, cum enim talis Ecclesia fit regularis & superiori regulatum sit obediendum nullo spectato subditum consilio, vel assensu, Roder. supra tom. 1. quæst. 10. art. 1. & 2. & Episcopus respectu monachorum non dicitur Episcopus, sed Abbas, Panorm. in c. causam qua num. 9. sequitur ut nullum consilium requiritur, vel assensus, quia nec Abbas requirit glof. ver. tota in cap. nullam 18. qu. 2. Roman. conf. 375. num. 1. & alii quos refert & sequitur Gratianus d. cap. 270. num. 20. pro qua sententia facit Concilium Tole. 4. cap. 20.

Hoc ipsum & firmatur ex eo nam si Episcopus qui est ut Abbas liberè non possit & omnimodè procedere contra Canonicos regulares, id repugnaret instituto regularium, qui suscipiunt religionem, perpetuam obedientiam spondentur ad tradita per Sylvestrum verbo religio 6. quæst. 6. Navar. & ab eo citatos comment. art. 1. de regular. num. 8. §. 6. & 7. & qui sic se alterius imperio & potestati submisserunt, ut omnem suam voluntatem & noluntatem in eum transfulerint c. non dicatis, 12. qu. 1. cap. 2. de testam. in 6. Panorm. in cap. ex rescripto 9. de iur. iur. nu. 1. & alii quos sequitur Gratianus dicto cap. 270. num. 22. & 23. melius omnibus ponderat Illustris admodum Coccin. Rotæ Decan. decif. 360. num. 4. in suis.

Prædicta intelligi femota exemptione, consuetudine, præscriptione, aut privilegio munita, quibus standum est, ut advertit Guido Papæ d. decif. 559. Coccius in dist. decif. 770. apud Farin. num. 2. Corneus lib. 2. conf. 93. num. 5. Rodericus supra tom. 2. quæst. 63. art. 1. & 2. Ghiliferius de iudic. regul. cap. 9. num. 6. & facit aliquantulum decif. Rotæ 36. num. 21. §. 5. par. 2. divers.

Exemplum & est supra positæ doctrinæ in hac urbe in Ecclesia Sanctæ Mariæ, huius nominis, Majoris, seu del Pilar, cuius Prior & Canonici Clemente VII. anno 1629. die 11. Februarii, durante vita D. D. Joannis ab Aragonia Archiepiscopi Cæsaraugustani, cum quo litigabant, & sic fractione litis ad tradita supra qu. 1. fundam. 14. convenientia, §. & per Mandos. de sign. gratia tit. de exemptione ab Episcop. §. aliquando verò, & anno 1581. die 24. Decembris à Gregorio XIII. non facta mentione litis intercedentis inter ordinatum, & ipsos, quod privilegium reddit inefficax, ut in eadem causa fuit indicatum coram R. P. D. Can-

truccio 27. Martii 1585. ad tradita per Marescot. 2. var. cap. 85. num. 8. Menoch. de arbit. casu 202. lib. 2. cent. 3. num. 7. Theaur. decif. Pedemou. 255. num. 9. quando autem dicitur his pendere ad hoc optime distinguit Gratianus decif. 209. & tandem à Sixto V. anno 1590. die 24. Maii Sede vacante, exemptionem plenam liberam & prægnantissimam clausulis roboratam imperatorem. In huius exemptionis favore late fuerunt in Rota plures decisiones, quas referunt Scraphinus decif. 1082. Farin. in recollectis civilibus decif. 710. & 711. Marchef. de commiss. appell. in caus. Dec. par. 1. decif. 13. & par. 2. de aperit. dec. 7. & d. par. 2. de restit. in integ. §. 1. decif. 9. An verò eorum Prior & contra Canonicos extra regulam de Adjunctorum consilio, & assensu procedat; Joannes Baptista Valenz. radicitus discidium relinquunt conf. 43. maxime num. 69. & 104.

An esset amplianda & hac exemptio ad illius Ecclesie Præbendarios extra claustrum degentes? Sapius fuit dubitatum, quid in hoc tenendum videatur ex responsio meo, postulato die 31. Augusti anno 1619. & coram Illustris. D. Manzan. in Cas. iurisdic. anno 1623. 28. Jun.

Non obstat primum & argumentum, cui respondetur, 26 ex traditis supra per Gratianum d. cap. 270. num. 21. 22. & 23. longè diversam rationem militare in Canonici regularibus, ac secularibus, nam illi se se specialia obedientie voto obstrinxerunt, & servi remanserunt ad tradita per Angelum in l. creditor 28. num. 1. ff. de appell. per Anchar. in clem. 2. num. 10. de rescript. Cenedo qu. 20. num. 27. licet & 27 prædictorum subiectio magis filialis quam servilis debeat appellari, ut pluribus confirmat Valenzuela conf. 43. num. 121. Scacia de appellat. qu. 5. par. 1. num. 54. & sicut quidquid acquirit servus acquirit Domino, l. placet ff. de acquir. hered. sic quicquid acquirit Monachus acquirit Monasterio, etiam contradicente Monacho ad tradita per Riccium collect. decif. 1938. & pro mortuo habetur, l. Deo nobis in fine, C. de Episcop. & Cler. notat Guido Papæ decif. 563. in princ. & licet secularis dicitur habere beneficium suum, cap. si vibi absentis de praben. in 6. Religiosus autem non, quia cum ipse ab alio possideatur, nihil potest possidere, arg. l. si eveniet, ff. de adulter. Staphileus de variis modis vocat. §. fecus num. 2. & licet seculares Canonici emolumenta Sedis vacantis ex privilegio Apostolico possint inter se dividere, non tamen Canonici regulares Farin. d. dec. 126. 4. p. divers. non idem militat in secularibus, idem mirum non est, si majorem iurisdictionem Episcopus exerceat in regulares, quam in seculares, licet & regulares & seculares in multis eodem iure censeantur.

Non obstat secundum quia verior est sententia & quod quando agitur in figura iudicii, & his quæ sunt delicta, quo ad omnes, ad solum Episcopum spectat cognitio & correctio, ut tradit Guido Papæ d. decif. 559. decif. Rotæ 78. par. 1. divers. ubi testatur de magis communi opinione, & plures quos refert, & sequitur Gratianus d. c. 270. a. num. 27. copiose Marescot. 2. var. cap. 35. num. 125. & 134. vel potest responderi & cum distinctione prædicta ex Concilio Toletan. quod refertur in can. hoc tantum, 18. quæst. 2. ut ea quæ ad religionis regulam pertinent. Abbatis castigationi relinquuntur, quæ verò extra regulam committuntur ad Episcopi correctionem, & iurisdictionem spectent, nec est novum unum eundemque hominem diversas ob causas posse duorum iurisdictioni subiacere, l. fin. C. de iurisd. omn. iud. prosequitur Meinart. frif. de iuribus Episcopi, cap. 6. num. 29. vide omnino dec. 15. par. 1. recent.

Non obstat tertium cui respondetur ex d. decif. Montis Regalis iurisdic. num. 5. quod loquitur ut Concilium de Monachis existentibus in locis exemptis ab ordinatio, ut & respondet Gratianus discept. forens. d. cap. 270. nu. 8. quorum locorum exemptionem revocat Trid. Synodus favore ordinatio quo ad eos, qui sine regulari disciplina & extra Septa Monasterii vivunt, ut in d. decif. 78. num. 2. ubi Rota hoc modo declarat Conc. Trid. cap. 11. sess. 24. de reformat. in genere.

Non obstat quartum, cui respondetur & appellatione Monachorum venire Canonicos regulares, sive in favorabilibus, sive in odiosis, dummodo eadem sit ratio, Dom-

quando huiusmodi preceptum est alternativum mandans aliquid fieri vel doceri factum, aut non debet fieri, est, ac si contineret clausulam, quod si quas causas, & per comparationem partis reducitur ad simplicem citationem, Imola *conf. 112. num. 3.* quem refert & sequitur Tufchus *d. concl. 346. num. 14.*

Sed Episcopus prohibetur Capitulares citare criminaliter sine adiunctis, ut in *d. cap. 6.* nam prohibetur procedere & nomine processus intelligitur prima citatio, Lanfrancus in *cap. quoniam contra de probat. §. citationes num. 1.* & sacra Cardinalium Congregatio declaravit rebus Farinac. ad *d. cap. 6. vers. Capitula Cathedralium, & Marcilla lib. 4. tit. 7. cap. 20. littera K.* ut infra *qu. 28.* quippe cum instruendarum actionum initium ab ea proficiatur parte, qua Prætor edicit, de in *ius vocando, §. omnium infrat. de pecc. natiemere litigan.* in cuius locum & successit citatio, *glof. verbo citationes in elem. 1. de iud. Ant. Faber lib. 2. Codicis, tit. 2. diffinitione 13. diximus supra quæst. 2. ad solutionem secundam,* ergo Episcopus sine Adiunctis prohibitus est etiam monere.

Confirmatur consequentia, quia exercitium & iurisdictionis sic communicatur Adiuncto, ut unus sine altero procedere prohibetur, nec citatio, nec comparitio, nisi ab utroque, & coram utroque fieri debeat, Ruinus *conf. 5. vol. 5.* quem sequitur Mandosius *de signat. infrat. commiss. 8. §. Adiunctum qu. 2. diximus supra qu. 2. fundam. 5.*

In hac difficultate proutquam proposita controversia, dissolvatur animadvertendum est, in sancto Tridentino Concilio *sess. 25. §. cap. 14. vers. quod si de reform. in genere,* decretum, clericos concubinatores monendos esse a Superiori, ne concubinas, aut alias mulieres, de quibus haberi suspicio possit, in domo, vel extra, detineant, aut cum his ullam consuetudinem habeant, & si monitis non paruerint, poterit procedi contra illos ad penas in eodem *cap. 14. statutas,* idem statuerat, & D. Joannes ab Aragonia Archiepiscopus Cataurugustanus in *constitutione Synodali in c. fin. de cohabit. cler. & mulier. fol. 21.* prosequitur Navar. *conf. 1. num. 5. eodem titulo, Monald. conf. 137. num. 12. §. 3. vol. 2. Marefcootus 2. var. cap. 35. d. num. 78.* Quæ verò requiruntur & ut præsumatur delictum carnis, late Farinac. *qu. 136. num. 14. §. 20. vol. 4. Riccius in decis. suis decis. 361. 450. & 451. in praxi.*

Secundò animadvertendum est, huiusmodi monitiones esse faciendas in specie non in genere, idest per edictum, ut sacra Cardinalium Congregatio declaravit rebus Farinac. in *d. cap. 14. vers. quod si,* & Marcilla *lib. 4. tit. 7. cap. 1.* Et sufficit quod huiusmodi monitiones fiant per verba reprehensiva, Felinus in *cap. cum non ab homine n. 12. ver. Dominicus de iud. quem refert & sequitur Marta de iurisdic. par. 2. cap. 36. num. 15.*

Nec sufficit una monitio, sed triplex monitio & requiritur, nam in dispositionibus negativis requiritur monitio, & duplex monitio, Zabarella *conf. 55. §. 132. vers. item præsuppono,* quem refert & sequitur Tufchus *littera M. conclus. 357.* & est necessaria duplex monitio contra Clericum negotiorum, de quo Borrellus in *summa decis. tit. 7. num. 90.* & in excommunicationis indictione, c. *sacro de sent. exco. Franciscus Marcus p. 2. decis. 645. num. 2.*

Tertio animadvertendum est consistat & debere de huiusmodi monitionibus per duos testes, vel instrumenta, ut de monitione necessaria ad ferendam excommunicationis sententiam, de qua in *cap. sacro de sent. excom. declarat Marta ubi supra par. 3. cap. 3. num. 3.* & de monitione contra Clericos inhonestos cavetur in *d. constit. Synodali D. Joannis ab Aragonia.*

De monitione verò, quam Doctores vocant urbanam, & de qua tractant Doctores in *d. c. sacro, & in d. cap. cum sit romana de appellacionibus,* & signanter Franciscus de Aretio *conf. 65. & Affinius in praxi, §. 7. cap. 5. limitatio 83. num. 11. præ omnibus est videndus, Scacia de iud. lib. 1. cap. 9. per totum, & de qua loquitur textus in l. quidam Hibernus, 12. de servit. urb. ibi: Quæ de re volo cum Hiberno loquaris, nec rem illucum faciat, In hac inquam monitione urbana ad ejus pro-*

bationem fate est patris assertio, sicut & in correctione secretæ intercedenti inter corrigentem & correctum, Bart. in *extravag. ad reprimendum verbo denunciationem num. 17. collatione 11. Baldus in authent. ad hoc, c. de usur. & generaliter Scacia lib. 1. de iud. cap. 9. num. 5.*

His suppositis, distinctionibus fædare proposita controversia & dissolvitur, aut agimus de monitione judiciali, quæ est principium iudicii, de qua *supra, in contrarium verò,* aut agimus de monitione denunciativa, quæ tendit ad correctionem non ad punitionem criminum, quam denunciationem Evangelicam vocat Bart. in *d. §. denunciationem num. 5. & 17.* primam monitionem Episcopus de Adjuutorum consilio, & assensu facere tenetur, quod si non fecerit, reintegretur, seu confirmari non potest, quæ non est iustificata, & est nulla ex defectu iurisdictionis, Anchar. *conf. 292. num. 2. §. 3. vers. & quarto,* quem sequitur Tufchus *d. concl. 346. in principio, & num. 4.* Nec sequitur Episcopus possessionem, ut solus deinde possit monere, quia ad acquirendam & quasi possessionem in incorporabilibus, requiritur scientia Capituli, Casar de Grassis *decis. 7. de testib. num. 9.* Mantica *decis. 207. num. 6.* vel saltem scientia deputati pro Capitulo, seu Adiuncti, Seraphinus *decis. 1213. num. 5. & decis. 1447. num. 3.* quia cum & sit in Universitate non sufficit scientia aliquorum etiam si fuerint citati officiales, quia ipsa & Universitas est citanda *decis. 530. lib. 3. par. 3. Afflictis decis. 376. numer. 1.* Aymon *conf. 196. numer. 2.* quos sequitur Seraphinus *decis. 1046. numer. 5.* Hodie & est necessaria monitio, ut possit procedi contra concubinatores, licet frequenter in constitutionibus Synodalibus moneantur, & licet lex hominem interpellat cap. *potuit de locato,* & licet monitio & Synodalis habeat vim trium monitionis, ut *vo. 23. luit glof. in cap. si Episcopus dist. 18.* quam sequuntur Otero, & ab eo relati *par. 3. quæst. 7. num. 7.* In Synodal. enim Cælaraug. *de vita & honest. cap. fin. fol. 21.* præter Synodalem & specialis alia monitio requiritur, & constitutionem nostram magis iuri, & rationi arctide existimo ad tradita per Navar. *conf. 1. de cohabit. Cleric. Grillenzo. conf. 9.* Et iuxta supradictam doctrinam practicandam esse censio constitutionem Albatrozienam. in *Synodal. tit. 13. §. 7.* ut monitio procedere debeat.

S V M M A R I V M.

Capitulum non succedit in specialiter Episcopo reservatis, *num. 1. & 27.*
Capitulum non succedit in potestate confirmandi Abbates, *num. 2.*
Capitulum an succedat in potestate visitandi Moniales exemptos, *num. 3.*
Canonici non possunt incarcerari a Capitulo Sede vacante, *num. 4. & 28.*
Capitulum Sede vacante non potest indicare clausuram monialibus etiam exemptis, *num. 5.*
Capitulum Sede vacante non potest corrigere regulares exemptos extra clausuram degentes, *num. 6. & num. 29.*
Capitulum an succedat in potestate cap. 6. *sess. 24. de reform. num. 7. & 11. & sequen. & 30.*
Capitulum non succedit Episcopo in specialiter delegatis, *num. 8.*
Relatum est in referente, *num. 9.*
Clausula, auctoritate nostra, significat iurisdictionem delegatam, *num. 10.*
Capitulum succedit in augmentis iurisdictionis ordinariæ, *num. 12.*
Capitulum succedit in iurisdictione ordinariæ, *num. 13.*
Iurisdic. ordinariæ est, quæ ex speciali privilegio perpetuo datur, *num. 14.*
Vicarius Capituli Sede vacante eandem, si non maiorem habet iurisdictionem, ac Vicarius Episcopi, *num. 15. & 16.*
Argumentum ac Cardinalibus ad Canonicos valet, *num. 17.*
Cardinalium Collegium Sede vacante dispensat in reservatis Pontificis, *num. 18.*
Capitulum Sede vacante dispensat in necessariis, *num. 19. & in iurisdictione necessaria, num. 20.*
Iurisdic. contentiosa habetur pro necessaria, *num. 21.*
Prelati inferiores non excluduntur a delegatis Episcopo, quæ de iure competebant, *num. 22.*

Episcopus tur delegatur, quæ de iure communi competunt, *num. 25.*
Capitulum succedit in potestate exequendi pias voluntates, *num. 24.*
Distio, etiam, addit, *num. 25.*
Ordinari appellacione venit Capitulum Sede vacante, *num. 26. & 33.*
Cardinalium declarationes magnam habent auctoritatem, *num. 31.*
Prelati inferiores appellacione non comprehenduntur Capitulum Sede vacante, *num. 32. nec Sede plena, num. 34.*
Capitulum succedit in iurisdictionem procedendi cum Adiunctis, *num. 35.*

QUÆSTIO DECIMASEPTIMA.

An discordibus Episcopo, & Adjunctis in electione tertii ad Capitulum Cathedrale viciniam, & pastore vacans, tertii electio devolvatur?

ET non succedere videtur probari, quia in his & quæ privilegio speciali competunt Episcopis, non succedit Capitulum Sede vacante, ut ex Joanne Andrea in *cap. publicato de electione,* Pavino de potest. Capituli Sede vacante *quæst. 4. par. 2. princip. num. 5.* docet Cucus in *inst. maior. lib. 2. tit. 9. num. 55.* verbi gratia, si Episcopus habeat speciale, & Indultum & confirmandi Abbates, vel Ministros generales, ut in *cap. si possunt, §. 3. de elect. in 6.* aliud exemplum est in *Clem. attendentes de stat. monachor.* ubi Episcopo & competi jure speciali, visitate illas moniales exemptas, quam potestatem ad Capitulum Sede vacante non extendi opinatur Quaranta in *summa Bullarii verbo Capitulum Sede vacante, §. quibus ubi prælibatis quæst. 1.* & pro sua opinione citat Zabattellam in *d. Clem. attendentes, qu. 4.* Federicum *conf. 291.* Francium in *c. unico num. 5. de maior. & obed. in 6.* eandem opinionem tenet Riccius *collet. 880. limit. 6.* ex Balbo *decis. 522.* Francisco Marco *decis. 92. par. 1.* ubi ponit exemplum in iurisdictione feudali, ex Casare de Grassis *decis. 5. de offic. Vicar. Marefcoot. 2. var. cap. 15. num. 16. in fin.* Aliud exemplum ponit idem Riccius *d. decis. 880. limit. 2.* ex Joanne Paponio *lib. 1. tit. 3. arres. 3.* Schicet & in iure incarcerandi Canonicum, quod non transit ad Capitulum Sede vacante, cum ad huiusmodi incarcerationem sit necessarius consensus Episcopi. Aliud exemplum ponitur in *c. unico, §. fin. de stat. regul. in 6.* ubi clausura & Monialis etiam exemptarum sic permittitur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut omnino Capitulum Sede vacante excludatur, Federicus *conf. 291.* quem sequitur Tufchus *lit. O. concl. 185.* Aliud exemplum deducitur ex *c. 6. §. 6. de reform. Ubi Episcopus & auctoritate Apostolica potest visitare, corrigere, & emendare regulares extra. Monasterium degentes, quod ad Prelatos inferiores non extendi, Puteus sententiat *decis. 213. lib. 3.* Et exemplo condinatur *sumpto ex cap. 6. §. 24. de reform.* ubi in certis & casibus permittitur Episcopis dispensatio & absolutio, quibus non permittitur Capitulo Sede vacante, ut probat Suarez de censur. *disp. 41. §. 2. num. 1.* ex declaratione Cardinalium, quæ talis est. In hoc decreto non comprehenduntur inferiores habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, sed tantum Episcopi privative quoad alios, de qua testimonium perhibent Marcilla *lib. 3. tit. 9. cap. 20. in princ.* Sed Episcopus est permittum speciale iure, ut cognoscant de articulo discordie sibi non subditorum, cum ius generale statuat extra territorium jus dicenti impunè parendum non esse, *l. fin. de iurisd. omni. iud.* Ergo, hoc ius speciale non devolvitur ad Capitulum Sede vacante.*

Secundò, quia ubi de iure delegationis competit & aliqui Episcopi huiusmodi delegata iurisdictione ad Capitulum sede vacante non extenditur, etiam si huiusmodi iurisdictione perpetuo concessa fuisset presentibus & futuris, Federicus *conf. 130.* quem sequitur Felinus in *cap. eam te, n. 17. de rescrip. Panor. in cap. ad abolendam in fine de heret.* quos refert & sequitur Sanchez de *marrim. lib. 3. disp. 2. num. 10.* Sed potestas data viciniore Episcopo competit live ju-

re delegationis, sive auctoritate Apostolica, quæ duo unum & idem operantur, Federicus *d. conf. 291. glof. scholio ultimo in cap. ad abolendam 12. de heret.* quam sequitur ibi Panorm. *num. 15. glof. ver. legat. §. item circa de collat. in praxi. far. Francus in cap. cum aliquibus num. 4. de rescrip. in 6.* Maranta in *praxi 4. par. d. 5. num. 4.* Sanchez de *marrim. lib. 3. disp. 2. num. 10.* nam text. in hoc *cap. 6.* se referat ad textum in *cap. 4. §. 6. de reform.* ubi auctoritate Apostolica Episcopi visitant, corrigunt, & emendant, ergo disposita in hoc *cap. 6.* competunt Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, quia relatum & est in referente, *Aub. si quis in aliquo C. de edendo, ubi glof. 1. decis. 27. num. 3. & decis. 40. num. 2. par. 2. divers.* & per consequens non extenditur ad Capitulum sede vacante. In quo animadvertendum est verba illa auctoritate & nostra, delegatum iudicem reddere, quando in principali dispositiva sunt posita, fecus si in parte executiva vel confirmativa, ut docet Mandos. *p. 1. de signat. grat. cap. 2. nu. 266.* ex Imol. in *cap. quoniam Abbas num. 29. de offic. deleg. Dec. conf. 500. num. 11.*

Sed contraria sententia, quæ verior est probatur, quia etiam ea quæ Episcopis iure speciali conceduntur, transeunt ad Capitulum Sede vacante, ut *sess. 24. de reform. cap. 6.* Nam & facultas absolvendi, vel dispensandi in *d. c. 6.* Episcopis concessa transit ad Capitulum sede vacante, & licet contrariam opinionem cum Francisco Suarez Olcea, antecessoris munere fungens in Decreto Cathedra conductus, secutus fuerim in extraordinaria lectione, quæ *4. ad distum cap. 6. §. 24.* Sed te melius perfecta magis iuris consona hæc opinio mihi videtur, quem sequitur Renardus in *collet. 4. num. 3. ad lib. 6. decretal. Rodericus in quæst. regular. tom. 1. art. 9. quæst. 61.* & alii quos refert & sequitur Sanchez de *marrim. lib. 3. disp. 2. num. 10. & lib. 2. in Decalogum cap. 11. num. 4. & lib. 4. cap. 38. num. 17.* ubi plures alios refert, & Riccius *decis. sua 533. in fine, & rescrip. præc. 118.* & plures alii quos *cap. 6. §. 24. num. 5.*

Pro qua sententia facit, primò nam quoties additur, & vel annectitur iure speciali, iurisdictioni ordinariæ Episcopi, similiter, & in ea iurisdictione succedit Capitulum Sede vacante, Butrius in *dist. cap. cum in casibus de electione,* Gemin. in *cap. quoniam num. 5. eod. tit. in 6.* Felinus in *cap. verum num. 3. de foro compet. Quaranta supra §. subsequenter,* sive hæc iurisdictione fuerit addita consuetudine, vel prescripctione, vel alio modo, Panorm. in *cap. cum olim quæst. 10. de maior. & obed. Francus in cap. unico num. 4. ne Sede vacante in 6.* Pavinus *supra par. 1. quæst. 9. num. 7.* live hæc iurisdictione addita fuerit iure communi, Panor. in *cap. 4. §. de adulteriis num. 17.* ubi Dec. *num. 150. extra de iud. Cenedo d. collect. 4. num. 3.*

Secundò, quia Capitulum succedit in iurisdictione ordinaria, Panorm. in *cap. verum num. 9. de foro compet. Felinus in dicto eam te, nu. 17.* Callaneus in *Catalogor. mund. 4. par. considerat. 32. §. 4.* sed illa dicitur iurisdictione & ordinaria, quæ ex speciali privilegio perpetuo datur non persone, sed dignitati, Felinus in *dicto cap. licet num. 4. de offic. ordin. Sylvester verbo delegatus, quæst. 8. num. 11.* Covar. *3. var. cap. 20. num. 6. 9. & 10.* Sanchez de *marrim. lib. 2. disp. 40. num. 14.* Ergo Capitulum sede vacante succedit sive in ius nominandi tertium, sive ius dispensandi vel absolvendi in casibus expressis in *dist. cap. 6. §. 24. & in d. cap. 6. de reform. §. 25.* Nam ut notat DD. in *cap. quoniam Abbas de offic. deleg. nomen dignitatis comprehendit presentes, & futuros.*

Tertio, quia multa, quæ Episcopis permittuntur, & eorum Vicariis generalibus permitta censentur ad tradita *supra quæst. 14. fundam. unico confirm. 3. & 4.* Sed Vicarii generales Capituli Sede vacante non sunt minores dignitatis & auctoritatis, nam utrilibet cause possunt delegari, de quibus in *cap. statutum de rescrip. in 6. & docet glof. verbo Episcopi in Clem. 2. eod. tit. ubi Cardinal. quæst. 12. num. 15.* Anchar. *num. 1.* Imola *num. 20.* Sanchez *lib. 3. disp. 27. num. 32. de marrim. licet Vital. in dist. Clem. 2. n. 52.* nobis sit contrarius. Imò & Vicarii generales Capituli, maiorem habent auctoritatem, & potestatem, ut argumētatur

vis, & privilegiis, de quibus Abbas conf. 21. num. 3. vol. 1. Callan. in Catalog. glor. mundi, 4. par. considerat. 50. Hojedia de incom. benef. 2. par. cap. 10. num. 12. Rub. de Vicar. Epis. num. 4. in praxi, & plures alii quos refert & sequitur Cuedo qu. 18.

13 Non obstat argumentum supra cum triplici confirmatione roboratum cui responderetur legem non extendi de casu ad casum quoties contrarium est expressum, quia expressum facit cessare tacitum, ut notat Doctores in l. cum ex silio 19. §. silio de vulg. ubi Bart. & est textus in l. expressa, ff. de reg. iur. l. nonnumquam, §. 2. in fine de cond. & demonst. & factu text. in l. his solis ubi satis tacite cautum, C. de revocan. don. quia expressio habet vim necessariam interpretationis, & habet vim quoad omnes ad late tradita per Salas de legibus disp. 21. sect. 1. n. 3. expressio autem bene colligitur ex fundamentis huius questionis.

14 Non obstat quarta confirmatio, cui responderetur quod si Episcopus velit visitare ex decreto constituto in cap. 4. §. 6. de reform. debet id personaliter agere, secus si ex alio Concilio decretis, nam tunc per suum Vicarium id agere poterit, ut per alium visitatorem si modo legitime impeditus fuerit, ut dicitur in d. c. 6. §. 25. & hoc procedit iuxta declarationem Sacre Congregationis de qua testimonium perhibet Farin. in d. cap. 4. vers. a suis Episcopis, Marcella lib. 4. tit. 7. cap. 2. litera K. & iuxta hunc sensum est accipienda responsio Dominorum de Rota Sanctissimi mandata lata in decis. 743. nu. 5. par. 1. divers. & Thesaurus in foro Eccl. par. 2. cap. 16. num. 30.

S V M M A R I V M.

Excommunicatio ferri non potest, nisi ob mortalem culpam cum inobedientia, & contumacia, num. 1. Excommunicatio ferri potest propter causam civilem, num. 2. propter culpam non mortalem, num. 3. propter actum sine malitia, num. 4. Absolutio ore dispositio negari non potest, num. 5. Forus est triplex conscientie, penitentiae, & contentionis, num. 6. Absolutio in foro interiori quomodo constet, num. 7. Absolutio ab excommunicatione in foro conscientie non requirit sacramentum penitentiae, num. 8. Intellectus Concilii Tridentini, §. 24. cap. 6. num. 9. & 12. Absolutio sacramentalis dari non potest absenti, num. 10. Absolutionis extra sacramentalis forma, num. 11. Imperium, aut merum, aut mixtum declaratur, num. 13. Excommunicatio ferri potest pro causis meri & mixti imperii, num. 14. Adiuutorum consilium & assensus requiritur in causis criminaliter intentis, num. 15. Delictus ad causas criminales non cognoscit de causis criminalibus civiliter intentatis, num. 16. Intellectus Concilii Tridentini §. 25. cap. 6. vers. in crim. num. 17. Crimen, delictum, peccatum, distinguuntur, num. 18. Crimen, delictum, peccatum confunduntur, num. 19.

QUAESTIO DECIMAQUINTA.

An potestas absolvendi Capitulares a censuris competat Episcopis independenter?

In hac quaestione videtur dicendum Episcopum non posse procedere ad absolutionem sine Adjunctis, quod probatur sic. Quia excommunicatio major ferri non potest, nisi ob culpam mortalem, cum inobedientia Ecclesiae, & contumacia Ecclesiae commissa, cap. servetur, c. nemo Episcopus, cap. nullus, c. Episcopi, 11. qu. 3. c. refecanda, cap. corripitur, 24. quest. 3. cap. sacra de senten. excom. c. romana eodem tit. in 6. & ex magna & ardua causa, ut novissime in Trident. sess. 25. de reform. cap. 3. latissime profertur Suarez de censur. disp. 18. sect. 3. num. 2. nec sufficit peccatum, inobedientia, ut late idem Suarez disp. 4. sect. 5. num. 6. Sed in criminalibus non potest procedere Episcopus contra Capitulares sine Adjunctis, ut probat ex hoc cap. 6. sess. 25. per argumentum ab speciali in vers. in criminibus tamen;

ergo sicut non potest excommunicare sine Adjunctis, nec absolvere potest, quia omnis res per quascumque causas nascitur per easdem dissolvitur cap. 5. de regul. iur. in antiquis l. nihil tam naturale, ff. de regul. iur.

Sed contraria sententia, quae verior est probatur, quia excommunicatio ferri potest, non solum propter causam criminalem, sed et propter civilem, nam imponitur propter res deperditas cap. 3. sess. 25. de reform. iunctis his quae latissime ad illius textus declarationem congerit Marra de iurisdict. d. p. 3. cap. 4. & plures alii quos refert ad illum textum Barbof. num. 2. Item imponitur propter culpam quae ex se peccatum non inducit, ut Sylvester verbo excommunicatio in 1. num. 11. & clarius Suarez de censuris disp. 20. sect. 2. per totum, Avila eodem tract. 2. cap. 5. dist. 2. dub. 3. concl. 2. Marra de iurisdict. par. 3. cap. 4. num. 35. Imo et imponitur propter actum in quo nulla est malitia, Azor. instit. moral. lib. 1. cap. 7. vers. quod si obicitas, quem refert & sequitur Marin. Ant. lib. 3. var. resol. cap. 11. num. 5. Avila supra disp. 2. & disp. 1. dub. 3. s. dicitur primo, sed in causis civilibus Episcopus procedit sine Adjunctis, ut probatur satis in qu. 18. & in pertinentibus ad forum conscientie, & penitentiae dec. Rota 740. num. 4. par. 1. divers. Ergo, excommunicatio ligatur Capitularis propter causam civilem, vel per viam fore penitentialis ab Episcopo solo poterit absolvi, maxime cum absolutio et reo dispositio, & dispositionem offerenti denegari non debeat, c. qua fronte de appell. & facilius & generalius datur absolviendi potestas, ut colligi potest ex c. cum illorum de sent. excomm. & ex his quae tradit Suarez supra disp. 7. sect. 4. num. 7.

Pro plena huius questionis notitia observandum est, triplex forum esse conscientie, penitentiae, & contentionis, illa prima fora conscientie & penitentiae proponuntur a Navarro conf. 11. num. 2. de privileg. omnia ista fora declarantur a Prapostio in cap. preterea 12. num. 5. de sponsalibus, Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 34. nu. 29. & praedictam distinctionem pra alii, declarat Valerius Cartuxianus de differentiis utriusque fori in prealud. num. 2.

Ex qua distinctione colligitur primo absolutum in foro conscientie, vel penitentiae a iudice contentioso non haberi pro absoluto in foro exteriori, sed absolutione non obstanti posse procedere ad iungendam penitentiam, seu poenam publicam, & ad declarandum absolutionem intercessisse, licet non ad iterandam absolutionem, ut profertur Suarez supra disp. 7. sect. 5. num. 29. Navarrus dist. conf. 11. quippe cum fore sint diversi, cap. quicumque, 17. qu. 4. quomodo autem et constare debeat de absolutione data in foro interiori, idem declarat Suarez d. sect. 5. num. 25. & 27.

Secundo colligitur absolutionem ab excommunicatione posse dari in foro conscientie, cum necessatio non requirit sacramentum penitentiae, ut adseverat Navar. d. n. 2. & probatur primo, quia Vicarius Episcopi qui minores dumtaxat ordines est adeptus potest excommunicare, & absolvet glof. verbo presbyter in c. canonica 50. de senten. excom. S. Thom. lib. 4. senten. dist. 18. qu. 2. art. 2. Navar. dist. num. 2. & in Manuali cap. 27. num. 41. Avila de censur. & plures ab eo relati par. 1. dub. 6. concl. 3. Secundo, quia in Concilio Trident. sess. 24. cap. 6. de reform. in genere. Episcopis permittit eas facultates absolviendi cum ea limitatione, ut intra diocesim absolvant, quae facultas extenditur ad absolutionem, quae potest dari subito extra diocesim commoranti, ut Sacra Congregatio declaravit, cuius declarationis copia refertur a Farin. super d. cap. 6. vers. dispensare, & Marcella lib. 3. tit. 9. cap. 30. & probat Suarez supra disp. 41. sect. 2. num. 11. clarum est, quod ibi non agitur de absolutione sacramentali, quia agitur de absolutione concedenda absenti, & absolutio sacramentalis est prohibita dari absenti, vel per nuncium, vel per epistolam, vel per decretum, non solum de iure antiquo, cap. quem pariter de panis. dist. 1. Sed & de iure noviori, ut constat ex recentissimo decreto Clementis VIII. cuius copia refertur a Piafocio in praxi Episc. par. 2. cap. 1. num. 6. casu 41. & in Bullario par. 3. conf. 87.

Formam autem huiusmodi absolutiois danda in fo-

ro conscientie, sed extra sacramentalem confessionem, requirere apud Caesarem Madium de sacris ordinibus cap. 9. num. 5.

12 Advertendum tamen est quod in d. cap. 6. sess. 24. de reform. in genere, non solum conceditur facultas absolviendi in foro conscientie, sed & in foro penitentiae. Mentio autem ideò fit fori conscientie, ut excludatur forus exterior contentiosus, ut declarat Covar. in cap. alma mater 1. par. §. 11. num. 6. Henriquez in summa de irregular. cap. 13. §. 2. litera O, Rodericus in qu. regular. tom. 1. quest. 61. art. 10. Navar. d. conf. 11. num. 2. Valerius in profatione de differentiis utriusque fori num. 2.

13 Secundo observandum est imperium et dividi in merum & mixtum illud pertinet ad causas criminales, istud ad causas civiles, quod etiam iurisdictioni appellatur, l. 5. ff. de iurisdict. omn. iud. quam optime declarat Quintana Duennas de iurisdict. lib. 1. cap. 7. num. 10. Germonius de sacror. immo. lib. 3. cap. 12. num. 1. & 1. animad. cap. 19. Caval. de brachio regio par. 1. num. 151. Marra de iurisdict. part. 1. cap. 8. num. 6. & 7. Excommunicatio et modo pro causis meri imperii, modo pro causis mixti imperii fulminatur, ut diximus supra in fundamentum huius questionis, & tradit Menoch. de arbit. casu 438. num. 36. Szobozius de offic. Vicar. lib. 2. quest. 168. num. 8. & eodem lib. 2. qu. 56. num. 2. & 6. Verum est quod excommunicatio est meri imperii regulariter, secundum Innocen. in cap. transmissam de elect. Spec. de iurisdiction. omni. iud. c. quod sedes & c. pastoralis, & utrobique Panorm. de offic. ordin. quos refert & sequitur Vivius de iur. §. 93. num. 2.

15 His suppositis, non obstat proposita dubitandi ratio et cui respondeo, quod in causis criminalibus criminaliter intentatis, Episcopus debet procedere de consilio & assensu adiuutorum contra Capitulares vel dignitates, ut in d. cap. 6. unde licet causa civilis habeat annexam causam criminalem incidenter, ut in casu proposito a Marefoco var. 2. cap. 35. num. 78. Episcopus procedit omnimodo, sicut si causa sit criminalis, quae incidenter secum trahit causam civilem, Episcopus expectare debet suorum adiuutorum consilium, & assensum, ut dicitur sub divinis auspiciis infra in quest. 18. Quod si huiusmodi Adiuutorum iurisdictioni delegata censetur, ut tradita per Gratianum discept. forens. cap. 100. num. 49. & ad ea quae diximus supra qu. 4. in fine,

16 rectius procedit doctrina ista, nam delegatus et in causis criminalibus non obtinet aliquam potestatem, si civiliter sunt tractandae, Rota dec. 19. de iudiciis in antiquis, quam sequitur Felin. in cap. meminimus num. 11. de accus. & Rota decis. 10. de appell. in antiquioribus, Menoch. de arbit. lib. 1. casu 82. num. 3. & 4. Si verò sit causa criminalis criminaliter intentata, sicut & excommunicandi potestas pertinet ad Adiuectos cum Episcopo, sic & potestas absolviendi, l. 5. ff. de iurisdict. cum latissime adductis per Menochium de arbitrar. lib. 1. quest. 43. Dixi causam criminalem et criminaliter intentatam, primo quia & Concilium in dist. cap. 6. loquitur de crimine, ut colligitur ex d. cap. 6. per argumentum ab speciali, ibi: In criminibus tamen, & proba infra quest.

18 fundam. 1. Secundo, ut et distinguam crimen a delicto, & peccato, nam delictum est boni derelictio, peccatum pravius actus, sed crimen est peccatum accusatione, & damnatione dignum, ut observat ex D. Augustino relato in cap. 1. dist. 18. glof. scol. 1. in cap. 1. de reg. iur. in 6. in cap. si peccatum 82. de peniten. dist. 1. Maiolos de irregular. lib. 5. cap. 2. num. 4. Verum est quod et haec quandoque confunduntur, & promiscuo nomine significantur glof. verbo nomine in cap. unum orarium dist. 25. & sic argumento responderetur breviter, quod excommunicatio imponitur, non solum propter crimina, sed & propter alias causas, quae ad forum contentiosum, non deducuntur, ut supra satis in hac eadem quaestione, num. 2. Ex praedictis declarata manet constitutio Ecclesiae Valentini de iurisdictione in Canonicos fol. 15. in illis verbis: De & super quocumque crimine, vel delicto criminaliter, aut civiliter latius infra qu. 24. num. 25. & 25. num. 19.

Omnia haec tenus edidit intellego in foro exteriori, nam in interiori arbitror, solum Episcopum posse absolvet.

Saravia de Adiuctis.

Quod confirmo hoc exemplo. Inquisitorum iurisdictioni in absolvendo ab haeresi non in quolibet inquisitore, sed in toto concessa est, & tamen unus solus in foro interno absolvet potest, ut latius resolvit Sanchez in decalogo lib. 2. cap. 12. num. 2. & 4. Villalobos in sum. vol. 2. tract. 1. dist. 12. n. 7. recentissime & doctissime P. Blasius de Baylo e Societate Jesu ad Bullam Cruciatam disp. 9. dub. 6.

S V M M A R I V M.

Processus informativus, vel defensionis est de substantia iudicii criminalis, num. 1. Adiuutorum consilium, & assensus non est necessarius ad modum emendationem, num. 2. Citatio supponit subiectionem, monitio non item, num. 3. Intimatio est pars iudicii, num. 4. Monitio habet vim citationis, num. 5. Praeceptum importat monitionem, num. 6. Processus appellacionis intelligitur prima citatio, num. 7. Citatio successit in locum vocationis in ius, num. 8. Adiuctio facit iudicium necessario communicabile, num. 9. Intellectus cap. 14. sess. 25. Concilii Trident. num. 10. 12. 13. Carnis delictum quando presumatur, num. 11. Monitio est facienda in specie non in genere, num. 12. Monitio potest fieri per verba reprehensiva, num. 13. Monitio duplex requiritur in dispositionibus negotiorum, num. 14. Monitio triplex requiritur contra Clericum negotiatorem, num. 15. Monitio quomodo constare debeat, num. 16. Monitio urbana, num. 17. Correctio quomodo constet, num. 18. Monitio alia iudicialis, alia demeritoria, num. 19. Capituli scientia requiritur ad acquirendam quasi possessionem contra illud in incorporalibus, num. 20. Capitulo non nocet officialium scientia, num. 21. Monitio specialis, an hodie sit necessaria, num. 22. Monitio Synodalis habet vim trine monitionis, num. 23. Monitio specialis requiritur in hoc Archiepiscopatu praeter Synodalem monitionem, num. 24.

QUAESTIO DECIMASEXTA.

An Episcopus sine Adjunctis possit monere Capitulares, ut a suspectarum mulierum consortio abstineant?

In qua difficultate videtur dicendum, quod Episcopus non tenetur in monitione, expectare Adiuutorum Consilium, vel assensum, quia praedicti consulere, vel assensu possunt in processu, et vel informativo, vel defensionis, qui est de substantia iudicii criminalis, ad late tradita per Cavalcaum de brachio regio par. 1. nu. 187. cum plurius ab eodem relatis.

Per monitionem Episcopi in hoc casu nulla sequitur informatio, nulla defensio, quia non omnis vox iudicis auctoritatem iudicatii continet, ex stipulatu 7. C. de senten. & iust. loc. omni. iud. Ergo, solum Episcopus monere poterit, Constituitur consequentia, quia Episcopus non tenetur de consilio, vel assensu Adiuutorum motes emendare Capitularium, si modo ad panitionem non procedat, ut in decis. 740. num. 4. p. 1. divers. sicque Sacram Congregationem declarasse refert Farin. ad d. cap. 6. vers. quando Episcopus, §. ad 2. & §. ad 3. Marcella lib. 4. tit. 7. c. 20. litera L. Constituitur & alio modo. Nam citatio et subiectionem, monitio, non ita, Faber in C. lib. 3. tit. 12. diffinitione 23. num. 5. Constituitur et etiam, quia intimatio non est pars iudicii, vel actorum, si item veniunt §. si peritiam ff. de pet. hered. Felin. in c. fin. n. 2. de foro compet. Zavallos qu. 398. num. 33.

In contrarium verò, quod huiusmodi monitio prohibetur ab Episcopo fieri independenter nullius spectato vel consilio, vel assensu, videtur probari, quia monitio habet vim citationis, ut de monitionibus cum clausula, si quas causas, quae resolvuntur in vim simplicis citationis, probat Verallus decis. 229. par. 2. num. 2. Tufchus litera M. concl. 346. num. 7. nam & monitio importat praecceptum cap. 1. dist. 38. Oldrad. conf. 80. & praecceptum importat monitionem et Federicus conf. 109. num. 2. vers. praeterea, & 6. quan-

min. in cap. 1. de temporib. ordin. in 6. solentia 6. quem sequitur Rodericus de Regular. tom. 1. quest. 1. art. 3. idemque tenuit Navar. in cap. nullam 18. quest. 2. a. num. 40. ubi probat monachos distinguere à Canonicis regularibus, nam illorum vita laxior est, cap. quod Dei rimorem de statu monach. S. Thom. 2. 2. qu. 189. art. 8. ad 2. Decius cap. Nicolao num. 20. de appell. Navar. commentar. 4. de regular. num. 1. Valenzuela conf. 43. num. 40. licet leges disponentes de monachis habeant locum in Canonicis regularibus circa concernentia religionem in genere, dum non continent aliqua verba excludentia Canonicos, & juxta hunc sensum Canonici regulares pariter esse prohibentur in cap. non liceat 203. de consecr. dist. 4. & postulare in cap. 2. de postul. Navar. lib. 3. conf. 10. de statu monachorum.

Quod si prædicta lector observandi tibi satis non fecerint copiosius argumenta, quam fundamenta fortasse invenies in decis. Casar. august. exemptionis de anno 1587. & 1588. par. 1. recentissim. Farinac. decis. 15. & 17. & decis. 20.

Ex disputatione hujus questionis nascuntur conjecturae ad resolutionem illius, quæ mota fuit in Monasterio Canonicorum regularium civitatis Bilbilitanæ de Mense Augusti, & de anno Clj. Ij. C. XXI. An novitii à Capitulo admitti ad activam vocem ibidem præstandam, sic debeant ad novam Canonorum electionem vocari, ut facta electio, ipsis non vocatis, sit nulla?

Vocationis omissione, electionem irritam non manere videbatur dicendum juxta sententiam D.D. Gasparis Arias de Raynofo Capitularis in hac alma Sede Casar. augustan. Ordo hoc fidei consulti, viri omnium bonarum artium cognitione, & maximè jurisprudentia insignis, judicandi munere expertissimi & ingenii perspicacitate, & facultate celeberrimi, cui subscriperunt, & alii peritissimi Doctores. Moveri poterunt præfati autoritate reus in cap. indemitibus 43. & maximè in cap. ex eo 32. §. 1. de elect. in 6. ubi hæc verba: In Ecclesiis quoque regularibus, vel Monasteriis hi qui non sunt tacite, vel expresse professi non debent cum professis electionibus interesse, confirmatur fundamentum & hoc exemplo, nam statu liber medio tempore liber non est, l. statu liberum 9. ff. de stat. liber. l. qui de libertate 29. ff. de liberal. caus.

Sed eis non vocatis, electionem aliorum factam nullam esse argumentum sine tradita supra num. 2. cum 9. sequentibus, quatenus documtus, ibi regulares Canonicos eisdem regulis, ac facultates censeat, & diversis à cæteris Monachis, ut num. 31. & probat novissimè Campanil in diversorio iuris Canonici rub. 2. cap. 1. num. 3. Hæc sententia probatur & ex sequentibus, quia sicut Canonici novitii de distributionibus, Vestuario, & aliis fructibus professorum participant, nulla eis obstant incapacitate, sic & iocis à ad eligendum participes esse possunt, cum & inter fructus Canonicos vox computetur, gloss. vers. Capitulum in cap. cum olim de maior. & obed. Fabrit. in praxi de iure patr. lib. 1. tit. 11. num. 2. Greg. Tholof. de instr. rei benef. cap. 15. num. fin. Campanil supra rub. 12. cap. 3. num. 8.

Secundò quia non est novum, ut si personæ quibus de jure non competit interesse electionibus ad interveniendum fuerit admittit & postea non vocentur, irrita maneat electio, text. optimus in cap. Cumana 50. cap. in generalis 5. extra de elect. cap. cum Eccles. Sutra de caus. pof. spondendo ad hoc text. in cap. cum causam 27. de elect. ubi cum quidam non professus in Prælatum regularem fuisset electus Rom. Pont. quoad electum, irritatur electio ob non professionem, de electoribus verò, qui nec erant professi nihil dicitur, sed in futurum cavetur, ut aut profiteantur, aut Ecclesiam dimittant.

Tertiò quia in d. cap. ex eo, §. in Ecclesiis de elect. in 6. Doctores nostri dispositionem illius textus intelligunt, nisi Novitii admittantur de gratia, Archidiaconus ibidem vers. cum professi, Anchar. num. 3. ubi Franc. num. 4. & Gem. num. 1. Sed limitant modò Novitii sint in sacris ordinibus constituti, ab illorum opinione non discedit Innoc. in cap. 2. de etat. & qualis. scbol. 1. docens pueros non posse admitti ad vocem in Capitulo prius quam profiteatur, vel

veniant ad tempus quo profiteri possunt, quasi infuere non tam professionem, quam maturitatem iudicii attendi ad vocem in Capitulo. Nec discedit Panor. in cap. in Genesio num. 5. de elect. notans solum Canonicatus possessionem tribuere facultatem dandi vocem in Capitulo, qui non habet Canonicatus proprietatem. Prædicatorum intelligentiam & sequitur, & exprimit latius Mandagotus de elect. Prælat. cap. 8. tom. 15. per. 1. tract. fol. 411. ubi casum nostrum omnino resolvit. Postea & ad hoc ponderari præter ponderatos supra ex text. in cap. causam, 8. de elect. in antiq. ubi non novitius, sed secularis Episcopus & solus Monachus quibusdam Præpositum elegit ex gratia ab illis ipsi Episcopo concessa.

Quartò, quia in hoc Monasterio Bilbilitano eligentium numerus ad eam paucitatem pervenit, ut Novitii à advo dumtaxat fuerint electi, sed professio Canonico, cui adjectus est Prior ejusdem Monasterii secularis. Ut sincerius eligentium iudicium procedat plurimorum sententia confirmatum cap. prudentiam 21. de offic. deleg. non admittendi admittuntur in electionibus regularem attestant Pannonitiano consil. 25. 2. par. num. 2. quem sequitur Tuschus in concl. præf. lit. E. concl. 69. num. 11.

Quintò, hoc exemplo fulcra manet posterior sententia, nam coadjutores qui vivis coadiutis, sic alieni sunt à Canonicali jure, ut probabo infra qu. 29. a. num. 25. Si tamen ad Canonicatus jura fuerint admitti semel, redintegantur, si deinde non admittantur, ut & probò in dist. quest. 29. num. 6. 9. & 45. Que enim fuit ab initio voluntas ex post facto reddidit necessitas, l. sicut C. de oblig. & actio.

Non obstat text. in d. cap. ex eo, §. fin. quia licet ibi præcipiatur Canonicos Novitios non admitti ad activam electionem vocem, non tamen irritatur electio ab eis facta, ut irritatur passiva à Novitiorum electio ad Prælatum, in cap. nullus, 28. eod. tit. de elect. in 6. & hoc procedit secundum legitimum dispositionem, quia tunc ex sola rei natura lex purè prohibens non irritatur, nisi iusto modo talis effectus, seu intentio legislatoris sufficienter declaratur Innoc. in cap. si verè de sent. excom. Felin. in cap. 2. num. 5. de consecr. Suarez de legib. lib. 5. cap. 25. num. 22.

Unde licet sit prohibita admittio Novitiorum ad eligendum activè, semel tamen facta admittio tenet iuxta illud axioma, etiam inter regulares receptum, quod multa in iure tibi fieri prohibentur, quæ tamen facta tenent, c. ad Apostolicam de regular. c. penult. eod. tit. in 6. ubi si qui vivit in strictiori regula profiteri, si in laxiori profiteatur, professio valet, licet teneretur profiteri in strictiori, cap. unico de voto in 6. ubi prohibitus uxorem ducere propter votum simplex castitatis, si ducat, perseverare tenetur, plures casus prosequitur Porreles ad Molin. 4. p. verbo Rex à num. 85. pag. 309.

Non obstat text. in dist. l. statu liberum, & in dist. l. qui de libertate, quia respondet Azor. par. 1. insit. moral. dub. 12. cap. 3. quest. 2. Novitium tunc eo qui dubiam libertatem habet non esse comparandum, nam Novitius gaudet privilegiis religionum cap. religio de senten. excom. in 6. Campanil in diversorio iuris canon. rub. 12. cap. 3. num. 25.

S V M M A R I V M.

Omissa nominationis Adianctorum in initio anni omnimodam iurisdictionem non habet Episcopo qui non movuit, num. 1.

Adianctorum nominatio in Sede Casar. augustana fit toties quoties opus fuerit, num. 2.

Monitio ubi requiritur intelligitur de duplici monitione, num. 3.

Q U Æ S T I O D E C I M A T E R T I A.

An Episcopus possit omnimodè procedere, si Capitulum in initio anni Coniudices non elegit?

In hac questione resolutivè affirmandum est, ita demum Episcopum omnimodè posse procedere contra Capitulum,

pitulares, si Capitulum coniudices non elegit, qui Episcopo consulenter, & assiderent, & Episcopo monitio præcessisset pro huiusmodi nominatione, seu electione, sicut fuisse responsum à Sacra Congregatione Trident. Episcopo Gerunden. his verbis: Præfatus in praxi Episcopalis par. 2. cap. 2. num. 9. scriptum reliquit Congregatio Concilii censuit debuisse Episcopo, & debere in principio anni eligere illos duos, si id non fecerint Episcopum posse procedere, & ita referendum Sanctissimo. Sanctissimus audita relatione Congregationis dixit referendum Episcopo, pro ut Congregatio censuit, hoc addito, ut antea Capitulum moneat, si à principio anni non eligant se solum eam iurisdictionem exercitum, non admittit electione quam postea fecerint.

In hac autem Metropolitana Sede non est necessaria electio Coniudicum in initio anni, sed toties quoties opus fuerit, ut in Bulla Clementis VII. de qua supra qu. 1. num. 76.

Circa monitionem tamen advertendum est, quod & advertit Tuschus littera M. conclus. 347. quod ubi lex requirit monitionem, duplex monitio desideratur, de hac monitione dicam nonnulla infra quæst. 16. idem de interpellationibus Iudaici faciendis docet Cachetan. decis. 12. & supra quæst. 5. num. 12.

S V M M A R I V M.

Vicarius Episcopi non procedit contra personas illustres, num. 1.

Vicarius & Episcopus in multis non censentur pro uno, num. 2. 3. 4.

Industria electa, censetur prohibita delegatio, num. 5.

Vicarius Episcoporum non possunt visitare Capitulum, num. 6.

Vicarius Episcopi procedit contra Capitulares, num. 7.

Vicarius Archiepiscopi procedebat contra Episcopum, sed non semper, num. 8.

Vicarius & Episcopi unus est Tribunal, num. 9.

Augustaradii corrumpat Augusti, num. 10.

Vicarius venit nomine Episcopi, num. 11.

Vicarius non excluditur a competentibus Episcopo, nisi exprimat, num. 12.

Lex non extenditur ad expressè prohibita, num. 13.

Intellectus cap. 4. sess. 6. de reform. num. 14.

Q U Æ S T I O D E C I M A Q U A R T A.

An Episcopus non etiam ejus Vicarius possit procedere contra Capitulares?

Negativa videtur probari ex sequentibus ex text. in cap. 1. §. Officiales de offic. ord. in 6. cuius text. autoritate Jason in l. Prator. ait num. 6. ff. de in ius vocando, quem sequitur Sbrozcius de offic. Vicar. lib. 2. quest. 58. num. 2. docet tunc Episcopum non etiam eius Vicarium iurisdictionem exercere posse contra personas illustres, sed Capitulares pro personis illustribus reputantur, ut supra satis probavimus quæst. 1. fundam. 13. & in canonicales 6. par. cap. 2. ergo Vicarius Episcopi contra illos non poterit procedere.

Confirmatur primò nam in his que competunt Episcopo de iure speciali, Episcopus, & eius Vicarius non censentur pro uno & eodem, sicut nec Episcopus & Capitulum, licet aliàs constituant unum corpus, cap. novit de his que sunt à Prælat. tamen in casu iure privato ad Episcopum spectantibus unum & idem corpus constituitur, haud censentur, Panor. in d. cap. cum olim num. 5. dubitat. 5. de offic. deleg. sicut nec delegata iurisdictione Episcopo mandata in eius Vicarium generaliter transit, Felin. in cap. eam te num. 17. de rescript. Decius in cap. quoniam Abbas num. 15. de offic. deleg. Roland. conf. 39. num. 18. vol. 1. ergo & idem erit dicendum, & circa Episcopos permittit, ut non possit procedere cum adianctorum consilio & assensu contra Capitulares.

Secundò confirmatur nam potestas data à Tridentino sess. 25. cap. 6. de reform. est indulgentia & præeminètia,

ut qui alias talem non habebat potestatem contra Capitulares autoritate Concilii cum illa limitatione exercere valeat, ut consuit ex d. cap. 6. §. hac autem omnia, sed in præeminètia cum tertii præjudicio, quoad iudicialia, & actum iudicandi Vicarius & Episcopus unus & idem Tribunal non constituitur, Rota decis. 7. num. 2. de offic. Vicar. in novis, resolvit Picardus apud Menochium conf. 52. num. 108. & 166. & faciunt que de transmissione primogeniture, disputat Joannes Lecrier lib. 3. qu. 1.

Tertiò confirmatur, nam Episcopo committitur cognitio in criminalibus contra Capitulares, que res ardua est, & gravissima, ut probavimus qu. 1. fundam. 4. Sed cum gravia tunc ardua mandantur censeatur, electa industria personæ, Menoch. cap. 69. num. 58. & lib. 1. de arbit. qu. 68. num. 15. post Jason in l. more num. 5. limit. 5. de iurisdic. omni. iud. & in l. à iudice limit. 13. C. de iudic. Dec. in l. 1. num. 28. de offic. eius, Cravet. conf. 303. num. 5. & per tunc conf. quens electus propter suam industriam prohibetur mandare id ad quod fuit electus, l. inter artifices 31. ff. de solution. cap. fin. §. penult. de offic. deleg.

Quartò confirmatur, nam hoc videtur decimam tunc à sacra Congregatione Trident. ut referunt Leo in Thesaur. fori Ecclesiast. par. 1. cap. 10. num. 12. Martin. Ant. lib. 1. var. cap. 117. num. 5. pro qua confirmatione facit text. in cap. 3. sess. 24. de reform. in gener. ubi facultas concessa Episcopi in visitando non censetur eorum Vicariis permittit, nisi Episcopi fuerint impediti. Item quia in d. cap. 6. sess. 25. qui text. sese refert ad cap. 4. sess. 6. de reform. Cardinales declarant facultatem concessam Episcopi non etiam esse concessam eorum Vicariis, de qua declaratione testimonium perhibent Farin. ibi vers. à suis Episcopis, & Marcilla lib. 4. tit. 7. cap. 2. litt. K. ergo negativè in hac questione est procedendum, quia relatum est in referentè ad text. in l. à se totos ff. de hered. instit. Auth. si quis in C. de edendo decis. 27. num. 3. & dec. 40. num. 2. p. 2. d. vers.

Contraria tamen sententia, que verior est, probatur ex sequentibus, primò ex text. in d. cap. 6. sess. 25. de reform. in illis verbis: De quorum consilio, & assensu Episcopus, vel eius Vicarius, tam in formando processum, quam in cæteris omnibus actibus procedere teneatur. Qua de re decisio Rota extat par. 1. divers. decis. 743. num. 5. & decis. 321. par. 2. divers. ubi referunt Congregationis Concilii declaratione, & per argumentum tunc ab speciali colligitur ex text. in cap. 1. §. Officiales de offic. ord. in 6. ubi Vicarius Archiepiscopi procedere prohibetur contra Episcopos, quibus propter reverentiam Pontificalis officii deferendum est. Et confirmatur secundò, quia tunc Episcopi, & ejus Vicarii Tribunal unum & idem est cap. non putamus de consuetud. lib. 6. cap. Romana de appell. eod. libro l. 2. C. de offic. eius qui vacem alterius gerit, prosequitur Covar. præf. cap. 4. num. 4. Rolandus à Valle conf. 86. num. 33. vol. 1. Sbrozcius de Vicar. Episcopi lib. 2. qu. 57. & sicut Augusta tunc radiis corruscat Augusti, sic & Vicarius Episcopi sui radiis decoratur, Panor. in cap. quoniam Abbas num. 11. de offic. deleg. Cardinalis in Clemen. 2. num. 22. de rescript. quos refert & sequitur Sbrozcius de Vicario Episcopi lib. 2. qu. 1. num. 1. Unde non immerito hanc sententiam quasi certissimam præsupponit Joannes Picardus Canonicus apud Menochium conf. 52. lib. 1. num. 180. Confirmatur tunc & tertio quia nomine Episcopi censetur inclusus, & ejus Vicarius cap. 2. de offic. Vicar. in 6. cuius textus autoritate hoc ipsum docet gloss. verbo per Episcopos in cap. unico de capell. monach. in 6. Archidiaconus in cap. Reatina 63. dist. 11. quem sequitur Felinus in cap. si quis contra num. 5. vers. sed casu de foro com. Quartò & confirmatur quia quoties Tridentina Synodus vult excludere Vicarium generalem ab Episcopo facultatibus concessis id expressim relinquit. Exemplum sit in eodem Tridentino in cap. 6. sess. 24. de reform. & in hoc cap. 6. sess. 25. de reform. vers. Absente verò, ibi: nec ad id Episcopi Vicarius admittatur, & idem est de iure communi, ut notat Suarez de censur. disp. 7. sect. 3. num. 10. per text. in cap. ultimo de offic. ord. in 6. & in l. more maiorem, ff. de iurisdic. omni. iud. Confirmatur tunc & Quintò quia Vicarii generalis Episcoporum specialibus gaudent favoribus prærogati-

Federicus conf. 30. vers. speciale est, quem sequitur Felinus in c. eam te, num. 13. & probatur ex eo, quia Vicarius generalis Episcopi non potest absolvere a casibus Episcopo reservatis, Navar. in Manuali c. 27. a num. 256. Garcia de benef. 5. par. cap. 7. num. 72. & tamen Vicarii generales Capituli Sede vacante absolvere possunt, Felin. d. n. 13. Garcia d. num. 72. ergo, & possunt exercere Episcopis permissa in d. cap. 6.

17 Quartò, quia valet argumentum f. de Collegio Cardinalium sede Apostolica Pastore destituta, ad Capitulum Canonicoꝝ sede vacante ex rationibus consideratis supra qu. 1. fundam. 13. num. 30. Sed Collegium Cardinalium dispensare potest f. in his casibus qui a Romani Pontificis dispensatione pendet, ut per argumentum ab speciali colligitur ex cap. unico, ibi: Non possit absolvi, neque etiam per Collegium Apostolica sedis eadem sede vacante de scismatice lib. 6. ex tex. in cap. licet 6. extra de elect. ibi: Absque ulla exceptione, glof. ver. non Apostolicus in cap. si quis pecunia disp. 79. docet Jacobatus de conciliis lib. 8. art. 9. & ex multis resolvit Majol. de irregular. lib. 2. cap. 4. num. 3. Suarez nobis in isto non contrarius disp. 41. sect. 2. num. 14. de censuris, quidquid contra sentiant Capytius decis. 141. ergo, & Capitulum Sede vacante poterit occurrere casibus in utroque c. 6. Episcoporum prudentie relicto. Argumentis contra hanc partem a duduꝝ infra fiet satis, num. 30.

Secundò nostra sententia confirmatur, ex traditis à Doctoribus Panor. in cap. cum olim qu. 1. de maior. & obed. Pavin. de potest. Capituli par. 1. qu. 7. in fine, quem sequitur

19 Quaranta d. 5. quibus sic prelatibus qu. 1. Quod quando f. est necessaria aliqua dispensatio, Capitulum Sede vacante in casibus specialiter permissis Episcopis potest dispensare, ranc autem dicitur necessaria dispensatio, quando Clericus dispositus, seu suspensus esset populo necessarius, quod præsumitur si populus pro dispensatione instaret, cap. domino sancto, ubi glof. verbo necesse 50. dist. Pan. in cap. 4. §. 1. num. 20. de ind. ubi Dec. num. 24. Sahagum num. 73. faciunt tradita à Maiolo lib. 3. cap. 22. num. 4. de irregular. quia Capitulum f. succedit in iurisdictione necessaria, iuxta doctrinam glof. ver. Capituli in Clem. 1. §. 1. de heret. quam sequitur Panor. in cap. fraternitatis num. 6. de Cler. non resid. Sahagum in d. §. 1. num. 64. Sed iurisdictione contentiosa, quæ pertinet tam ad causas civiles, quàm criminales est maxime necessaria glof. 1. in l. 2. de offic. proconsul. quam latius declarat Quintana Duennas lib. 1. de iurisdict. tit. 2. Matta eodem tit. par. 1. cap. 8. num. 7. Suarez supra disp. 41. sect. 2. num. 1. & 10. quia reipublice interest, ne delicta maneant impunita, l. congruis de offic. prefat. & redditur in invitum, l. inter stipulantem, 83. §. 1. ff. de verb. ergo, Capitulum succedit in hoc ius speciale concordandi Episcopum & Adiunctos.

Tertiò confirmatur nostra principalis sententia, quia ubi aliqui in Tridentino delegatur, quod alias competit Episcopis f. tamquam ordinariis non propterea excluduntur Prelati inferiores, ut in casu c. 7. §. 7. de reform. Competit ordinariis iurisdictione compellendi etiam exemptos, ut cura animarum laudabiliter exerceatur, hæc ipsa iurisdictione conceditur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis in c. 8. §. 7. & in c. 9. §. 2. de reform. non propterea excluduntur Prelati inferiores ordinariam, vel quæsi Episcopalem iurisdictionem exercentes, ut in Sacre Congregationis testimonio decisum fuit superius in una Piscien. nullius iurisdictionis cuius copia est apud Farinac. decis. 798. in recoll. civilib. Ideò enim f. additur illa clausula etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ut Episcopum munus sibi in iunctum majori studio, ac diligentia exequatur, non ut abroget iurisdictionem ordinariam, Zerola in praxi verbo visitata in addit. §. 3. Sanchez d. lib. 8. disp. 2. num. 10. quod confirmatur eo exemplo, nam in Tridentino sess. 22. de reform. cap. 8. præcipitur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut testantium voluntates exequantur, quod & de iure communi competeat cap. 3. de testamen. Ideò hæc f. potestas similiter & competit Capitulo Sede vacante glof. verbo Capituli in Clem. 1. de heret. quam malè persequit Matta de iurisdict. par. 2. cap. 10. ubi contra

hanc sententiam sentit, sed eam sequuntur Covar. in cap. hannes nu. 1. & 2. de testam. Matienzo lib. 5. recopil. tit. 4. lib. 14. glof. 1. num. 47. Molina de iust. & iur. tom. 1. disp. 230. Sanchez d. lib. 8. disp. 2. num. 10.

Sed ea quæ Episcopis permittuntur in d. c. 6. §. 2. de reform. non solum eis competunt tanquam delegatis, sed tamquam ordinariis, ut colligit Rota decis. 743. n. 2. par. 1. divers. ponderando dictionem, f. etiam, politam in d. cap. 4. §. 6. ad quod se refert illud cap. 6. ut supra num. 9. Ergo, Capitulum Sede vacante teitium potest eligi in discordia vicini Episcopi, & Adjunctorum. Confirmatur f. consequentia, quia appellatio ordinarii maxime venit Capitulum Sede vacante extraxag. execrabilis, §. ceterum de prebend. apud Joannem XXII. Imò appellatio Episcoporum, & eorum Superiorem, ut in casu Capituli cum ex eo 34. de electione, in quo licet Episcopis, & eorum Superioribus parochis dare licentiam fundendi, quod & licet Capitulo Sede vacante secundum Federicum conf. 30. quibus sic factis fundamentis ante dissolutionem contrarium, attinad vertere debes id quod de dominis pluribus iurisdictionem pro indiviso exercentibus, & non concordantibus congerit Peguera decis. Cathal. 10. per totum.

Neque obstat supra posita prima dubitandi ratio cum suis exemplis, quibus respondetur verum esse Capitulum Sede f. vacante non succedere in his quæ privilegio, vel in commissione particulari Episcopis delegantur, secus verò in his quæ competunt iure communi licet specialiter, ita Cenedo d. collect. 4. n. 3. Roder. d. art. 9. qu. 61. exemplum f. in cap. unico, §. cum verò in Sede vacan. in c. 1. de instit. eod. lib. cap. verum 7. extra de foro compet. c. 2. extra in Sede vacant. In his iuribus sic privilegiantur Episcopi, ut Capitulum Sede vacante excludatur, & iuxta hunc sensum declaranda sunt tradita à DD. glof. in d. c. verum, à Dyno in reg. 1. num. 2. in 6. Innoc. in cap. 2. de eo qui furtivè. Panor. in d. c. eam te, num. 5. quam doctrinam expresse tradit Federicus d. conf. 291. §. 3. & sic procedit exemplum Capituli si post quam 33. de elect. & Clem. attendentes de statu monacho. & c. unici de statu regular. in 6. Exemplum f. verò de incarceratione Canonici, non obstat, quia locum habet in Ecclesiis Gallicanis ubi non viget Concilium Tridentinum ad tradita per Navar. conf. 1. n. 29. & 32. de cons. & inf. n. fi. Neque etiam obstat exemplum de potestate f. castigandi regulares extra Monasterium degentes, quia verius est illam potestatem transire ad Capitulum Sede vacante cùm competat de iure communi, ut in illa decis. Cesarav. de qua supra qu. 12. num. 30. & in decis. 743. par. 1. divers. num. 2. & 3. & ut diximus supra fundam. 1. §. 2. quia Capitulum, que competunt Episcopis iure communi, vel ut ordinariis & Capitulo Sede vacante competere censetur, quia sunt ordinarii, ut supra fundam. 3. in fine.

Neque etiam obstat exemplum f. cap. 6. §. 24. de reform. quia veritè esse sententiam probavi supra, Capitulum sede vacante succedere in iure absolvendi, vel dispensandi in casibus ibi permissis. Contra quam resolutionem non obstat declaratio Cardinalium, cui respondet Sanchez supra num. 10. de ea non constare authenticè, nec ei necessario standum esse, licet magnam habeat auctoritatem, ad tradita per Rodericum in quest. regular. art. 6. tom. 1. qu. 12. Salas de leg. qu. 91. tract. 14. disp. 11. §. 9. num. 1. que responsio non satisficit cum ex multis constet prædictam declarationem emanasse à sacro Cardinalium conventu, de ea testimonium perhibent, & Farinacius peritius Curia Romanæ insecutor in scholis ad d. cap. 6. in initio, & Marcilla lib. 3. tit. 9. cap. 20. Tum etiam quia f. declarationes illæ tantum sunt auctoritates, ut ab ipsomet Romano Pontifice factæ intelligantur, quia ea nostra facimus quibus auctoritatem nostram impertimur, c. 4. de reſcrip. in 6. cap. si Apostolica 22. de prebend. eod. lib. ut ipsamet Congregatio declaravit ad relata per Zerolam in praxi Episcop. verbo auctoritas, & in additione verbo absolutio, q. 1. quod probatur & alia ratione, quia si Cardinali dicenti, placet domino nostro, magna fides est adhibenda, Seraphinus dec. 491. n. fin. faciunt cumulatè per Marched. de commiss. d. recoll. illuſtr. Card. p. 2. §. unico n. 1. 11. & 24. Quanto magis Congregationi

21 ubi aliqui in Tridentino delegatur, quod alias competit Episcopis f. tamquam ordinariis non propterea excluduntur Prelati inferiores, ut in casu c. 7. §. 7. de reform. Competit ordinariis iurisdictione compellendi etiam exemptos, ut cura animarum laudabiliter exerceatur, hæc ipsa iurisdictione conceditur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis in c. 8. §. 7. & in c. 9. §. 2. de reform. non propterea excluduntur Prelati inferiores ordinariam, vel quæsi Episcopalem iurisdictionem exercentes, ut in Sacre Congregationis testimonio decisum fuit superius in una Piscien. nullius iurisdictionis cuius copia est apud Farinac. decis. 798. in recoll. civilib. Ideò enim f. additur illa clausula etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ut Episcopum munus sibi in iunctum majori studio, ac diligentia exequatur, non ut abroget iurisdictionem ordinariam, Zerola in praxi verbo visitata in addit. §. 3. Sanchez d. lib. 8. disp. 2. num. 10. quod confirmatur eo exemplo, nam in Tridentino sess. 22. de reform. cap. 8. præcipitur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut testantium voluntates exequantur, quod & de iure communi competeat cap. 3. de testamen. Ideò hæc f. potestas similiter & competit Capitulo Sede vacante glof. verbo Capituli in Clem. 1. de heret. quam malè persequit Matta de iurisdict. par. 2. cap. 10. ubi contra

22 ubi aliqui in Tridentino delegatur, quod alias competit Episcopis f. tamquam ordinariis non propterea excluduntur Prelati inferiores, ut in casu c. 7. §. 7. de reform. Competit ordinariis iurisdictione compellendi etiam exemptos, ut cura animarum laudabiliter exerceatur, hæc ipsa iurisdictione conceditur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis in c. 8. §. 7. & in c. 9. §. 2. de reform. non propterea excluduntur Prelati inferiores ordinariam, vel quæsi Episcopalem iurisdictionem exercentes, ut in Sacre Congregationis testimonio decisum fuit superius in una Piscien. nullius iurisdictionis cuius copia est apud Farinac. decis. 798. in recoll. civilib. Ideò enim f. additur illa clausula etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ut Episcopum munus sibi in iunctum majori studio, ac diligentia exequatur, non ut abroget iurisdictionem ordinariam, Zerola in praxi verbo visitata in addit. §. 3. Sanchez d. lib. 8. disp. 2. num. 10. quod confirmatur eo exemplo, nam in Tridentino sess. 22. de reform. cap. 8. præcipitur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut testantium voluntates exequantur, quod & de iure communi competeat cap. 3. de testamen. Ideò hæc f. potestas similiter & competit Capitulo Sede vacante glof. verbo Capituli in Clem. 1. de heret. quam malè persequit Matta de iurisdict. par. 2. cap. 10. ubi contra

23 nioni Cardinalium. Quare secutus & modestus f. respondetur appellatio prohibita vel Prelatis inferioribus facta, detur apprehendi Capitulum Sede vacante, quod succedit Episcopo, ut optimis rationibus probat Federicus conf. 30. vers. speciale est, & Rebuff. in tract. de congr. portion. nu. 57. diximus supra hac quæstione §. 3. quia multa, in fine, & maxime quia etiam Prelati inferiores, nomine Episcopi comprehenduntur in materia eis adaptabili, ut supra hac eadem quæstione, §. 3. confirmatur, de nomine ordinarii f. clarum est quod comprehenditur in Tridentino omnis ille, qui iurisdictionem ordinariam exercet, Parisius de resig. benef. lib. 3. quæst. 11. num. 20. Riccius in praxi decis. 614. Et supra tradita f. doctrina habet etiam locum sede plena, nam appellatio glossatoris inferioris, non comprehenditur Capitulum, glof. verb. postulat in cap. cum Ecclesia Valterana 31. extra de elect. ubi Abb. num. 8. Callad. decis. 22. nu. 2. de prebend. Seraphin. in Offen. dec. 980. num. 10.

Non obstat secunda dubitatio ratio, cui respondetur viciniori Episcopo non solum competere jus nominandi tertium lege delegationis, sed & lege ordinaria, unde quod prima via denegatur posteriori conceditur ad tradita supra in hac quæstione num. 22.

25 Ex omnibus f. supra dictis inferatur ad quæstionem alteram, an Capitulum succedat in huiusmodi iurisdictione procedendi contra Capitularem delinquentem, nam non succedere videbatur dicendum, ex his quæ tradit decisio Parisiensis apud Joannem Paponium lib. 1. tit. 3. arresti. 3. quem refert & sequitur Riccius collect. decis. 880. limit. 2. par. 4. ubi fuit decisum contra Capitulum Nivernensem, quod non existente Episcopo Canonium missi in carcerem. Sed contrarium decisum fuit à Sacra Cardinalium Congregatione his verbis: Si Episcopus dum vivebat, habebat auctoritatem procedendi sine Adjunctis, quod etiam poterit Vicarius sui minus poterat procedere, ita nec possit Vicarius, de qua declaratione testatur Farin. ad Trident. sess. 24. cap. 16. §. dubitatum fuit, Marcill. lib. 4. tit. 3. cap. 3. lit. K.

Neque obstat supra allegatum arrestum Paponii, quia loquitur de sede plena, ut constat ex illis verbis. Uti Curia decernat, ut Episcopus & Capitulum consentiant in Vicariis.

Potest verò in dubium revocari. An Capitulum possit procedere solum cum Adjunctis, plena sede, sed Episcopo non confecturo? Et videbatur respondendum affirmativè. Nam cognitio cause criminalis etiam adversus minores clericos, ordinis est, ideoque ad Episcopum non dum consecratum non pertinet, quia est Ecclesia vidua, que sponsum non habet consecratum, glof. schol. ult. in c. transmissam 15. de elect. quam sequitur Bettauch. de Episcop. lib. 3. par. 2. princ. §. ultimo num. 24. tom. 1. §. par. 2. tract. Cuchus in fit. maior. lib. 2. tit. 6. num. 23.

Sed contra dicendum est, quia sedes vacare definit vel à Sede Apostolica confirmato Episcopo decis. 182. num. 4. p. 2. divers. seu literis Apostolicis Capitulo saltim præsentatis, Gonzal. reg. 3. glof. 1. §. 2. num. 81. Gratianus decis. 127. Non obstat glof. d. schol. ult. & Doctores eam sequentes, quia loquuntur in Depositione requirenti ordinis potestatem, cap. de gradat. ubi Doctores de penis in 6. Trid. sess. 13. de reform. cap. 4. Capitulo verò Sede vacanti prohibita est destitutio ab ordinis potestate dimanans, Azor. inſt. moral. p. 2. lib. 3. c. 37. qu. 11. in fine. Et sic private beneficio potest, ordine non potest, Rebuff. in praxi de devolut. num. 95. Cucus in fit. maior. lib. 2. tit. 9. a num. 43. faciunt dicta infr. qu. 18. num. 14.

S V M M A R I V M.

Declaraciones Cardinalium circa privationem prebende ab non susceptionem ordinis illi annexi, num. 1. Casus criminalis dicitur si est pena ordinaria imposita criminis, num. 2. & 23.

Residentia vel susceptionis ordinis omisso parificatur, nu. 3. Privationis pena datur pro delicto gravi, num. 4.

Criminalis actio datur si iuri publico detrahatur, num. 5. Saravia de Adiunctis.

Canonici non residentes privati debet ab Episcopo, & Capitulo, num. 6. Intellectus cap. 6. §. 25. de reform. num. 7. Correltio presignat iudicium criminale, num. 8. Iudex criminalium non se immittit in civilibus vel converso, num. 9. & 24. Privatio Canonici est causa civilis, num. 10. & 13. 15. & 22. Sacralis non admittitur in reſtem in causa criminali contra Clericum, num. 11. fallit, num. 12. Episcopus solus olim ordine Clericum private non poterat, sed beneficio, num. 14. Arbitrarium non est quod pendet ex alterius voluntate, n. 16. Privatio Canonici succedit si monitis præcessit, num. 17. Intellectus cap. licet canon. & cap. commissio de elect. in 6. num. 18. Causa privationis ipsi iure ob non susceptionem ordinis potest imponi a fundatore, num. 19. Decisiones Rote sibi contrarie, & Cardinalium declarationes quomodo accipiuntur, num. 20. & 21. Actio civilis & criminalis potest intentari pro eodem iudicio, num. 25. Criminalis & civilis iudicii diffinitiones, & differentias vide apud citatos, num. 26.

QUÆSTIO DECIMA OCTAVA.

An Episcopus solus possit private Capitularem præbenda, ob non susceptionem ordinis illi annexi?

Negativa hujus partis videtur probari ex declaratione Cardinalium, cujus verba refert Garcia de benef. 3. p. c. 4. n. 19. his verbis: In terminis hujus decreti non potuit Episcopus absque Adjunctis procedere ad privationem Canonicoꝝ, ex eo quod ordines eorum præbendis annexos non susceperint intra tempus à iure statutum, vel quod non resederint, poterit tamen solus eas penas imponere ob non residentiam de quibus in cap. 12. §. 24. hoc ipsum significare videtur illa declaratio, quam refert Vela de modo procedendi in caus. crim. c. 1. nu. 15. Archiepiscopo Burgenſi transmissam, sub hac forma. Non licet Archiepiscopo ad privationem procedere ob non susceptos ordines contra Canonicos suæ Ecclesiæ absque solemnitate à Concilio requisita. Confirmatur primò hæc sententia ex eo, nam est pena ordinaria, ut privetur quibus beneficio ob non susceptionem ordinis illi annexi cap. 2. §. 23. de reform. ubi Episcopus privatur Episcopatus ob non susceptam intra bimestre consecrationem: sed quoties pena est ordinata imposita pro tali delicto f. causa dicitur criminalis non civilis, 2 ut late docet Julius Clar. lib. 5. recept. sent. §. fin. qu. 1. nu. 3. Farin. vol. 3. qu. 100. n. 27. cum pluribus ab eo allegatis. Ergo non poterit private sine Adjunctis, quia Episcopus non potest procedere ad penam sine illis, ut infra qu. 26. num. fin. & infra ad confirmationem primam in fine.

Confirmatur secundò, quia participantur, vel ordines f. 3 non suscipere requiritos, vel non residere, ut in c. 12. §. 24. vers. neminem, & vers. præterea, quia nullus eorum sine non ordinatus, sive non residens potest suo muneri respondere dec. 12. princ. cap. 4. §. 22. de reform. Sed Canonici non residentes delictum committit, docet Cravetta conf. 88 m. 18. auctoritate Oldradi conf. 198. n. 8. in fine, ubi interpretes docent residentiam semper præsumi, quia delictum non præsumitur, merito ff. pro socio: ergo est necessitas Adjunctorum interventus. Corroboratur f. consequentia, quia privationis pena imponitur pro crimine gravi, c. si inveniunt 16. q. 7. Abb. in c. tunc de penis, Bernard. Diaz in praxi c. 123. Confirmatur tertio, quia hic agitur de commodo publico, scilicet de augmento cultus divini per ordinandum præbendo: sed quoties f. iuri publico detrahatur iure optimo succedit actio criminalis, ad tradita per Cavalcanum de brachio regio tit. de qual. test. par. 1. num. 30.

Confirmatur & quarto, f. quia Canonici ob non residentiam privati debet ab Episcopo & Capitulo, glof. verb. Canonici de tab. pendens. in Chor. in pragma. sancti. optimè Puteus decis. 15. lib. 1. in noviter correctis.

Sed contraria sententia, que verior est, probatur imprimis, quia textus in d. c. 6. *seff. 25. de reform.* loquitur de processu criminali, ubi probatur ex *vers. in criminibus tamen*, ubi exceptio proponitur de criminibus incontinentiæ, & aliis ubi de fuga timetur, que necessario debet esse deregula, l. nam quod liquide §. fin. ff. de pen. leg. l. 1. ff. de reg. iur. & quia textus in d. c. 6. *seff. 25. de reform.* ubi agitur de correctione & emendatione criminum, ponderando, quod nomen *†* correctio præignat iudicium criminale, l. ex omnibus ff. de off. pref. l. 1. C. ut omnes tua, docet Mar. Ant. Mazer 3. var. resol. cap. 4. num. 2. & expressè probatur in celebri & omnino videnda Seraphinus decif. 710. & Auditor *†* causarum civilium & criminalium diversè consideratur & deputatur ad criminales non se intronitit in civilibus, vel è converso, l. solemus §. latrimculator, ff. de iud. Crescen. decif. 5. alias 167. de iudic. Seraphinus decif. 377. num. 9. Sed privatio *†* Canonicatus reputatur pro causa civili cap. per tuas 32. ibi: *Cum ageretur non criminaliter, ut deponeretur ab ordine, sed civiliter, ut ab administratione amoveretur, tamquam immeritus, & damnatus, extra de Simonia.* Unde testis secularis *†* qui non admittitur in causa criminali contra Clericum, *cap. cum Petrus 10. extra de accus. c. de cetero 14. de testibus*, nisi in prosecutione *†* sue, vel suorum injuria, ad latissimè cumulata per Monaldum *conf. 162. num. 8. vol. 2.* admittitur tamen in causa *†* privationis beneficii, *cap. 3. c. tam litem 33. de testibus*, & Clericus qui ab ordine *†* à solo Episcopo removeri non potest, c. 1. §. qu. 7. à beneficio per solum Episcopum deicitur, c. inventum, 38. 16. qu. 7. c. si quis Abbas, ubi notavit *glos. verbo arceantur 18. qu. 2.* isque non alia ratione procedit quam ex eo, quod causa privationis sic causa civilis, ut tenent *†* Federicus de Senis *conf. 23. §. contra quilibet*, Panormitanus & Imola in *dist. cap. per tuas notab. 1.* Felinus in d. c. *super his num. 2.* Farin. *vol. 3. quest. 100. num. 27.* & plures alii quos refert, & sequitur Garcia de benef. 3. p. cap. 4. num. 20.

Secundo probatur, quia Episcopus pro designatione, singulorum factorum ordinum singulis Canonicibus, consilium non etiam consensum exposulat sui Capituli d. cap. 12. *seff. 24. vers. Episcopus autem*, quod licet teneatur requirere, non tamen tenetur sequi, ut latius *supra qu. 1. ad 7. num. 64.* Ergo, ad privandum eum Canonicatu, qui factos ordines illi annexos non suscepit non tenebitur expectare Adjunctorum consensum, quia omnis res per eandem causas dissolvitur per quas nascitur, *cap. 1. de reg. iur. in antiquis, l. ferè quibuscumque, ff. eodem tit.*

Tertio probatur ex c. 4. *seff. 22. de reform.* ubi in fine relinquuntur Episcopi arbitrio statuere graviore penas contra non suspicientes factos ordines suæ præbendæ annexos non obstante quocumque privilegio, ut notat Fuchus de *visitat. lib. 2. cap. 15. num. 12.*

Non autem esset arbitrarium *†* si ex alterius voluntate penderet, ut optime ex Seneca *lib. 3. de benef. probat Menochius de arbit. iud. lib. 1. qu. 2. n. 17.* sicut non dicitur voluntas libera, que ex alterius voluntate pendet, l. cum quidam 24. de leg. 2. diximus *supra quest. 1. num. 2.*

Quarto, probatur ex Congregatione Cardinalium, quæ Archiepiscopo Burgen. die 29. Maii 1590. sic rescriptit. Sine distinctione, verum est amplitudinem tuam posse per se ipsam solum, pena etiam privationis compellere Canonicos, & Portionarios, ut ordines Canonicatu, vel portioni annexos recipiant, quam declarationem testimonio suo confirmant Garcia *dist. 3. par. cap. 4. num. 19. & 21.* Riccius in *praxi Ecclesiastica decif. 566. num. 2. & 3.* qui sibi est contrarium nam ampliat *dist. cap. 6. seff. 25. de reform.* ut procedat etiam in privatione Canonicatus ob non suspensionem ordinis, & tamen prædictam declarationem Burgensem sequitur, hanc sententiam veram esse in *praxi*, sed non in puncto juris existimat Vela *supra num. 17.* Postul. & prædicta confirmari, ex his que tradit Garcia de benef. 5. p. cap. 4. num. 120. ex Sacra Congregatione his verbis. Si penitentiarium vigore hujus decreti deputatus tenuerit confessiones audire purgari potest ab Episcopo & privari quod intelligit sine Adjunctis.

Non obstant in contrarium adducta argumenta, antiquorum dissolutionem observandum est obtinentes Canonicatus, vel Portiones, quibus ordo sit intra presbyteratus annexus non esse privatos ipso iure, si etiam annum non receperint ordines requisitos, sed monitionem præcedere debere, ut Sacra Cardinalium declaratio rescriptit, his verbis: *Monitus ad suscipiendum ordinem, quem ejus dignitas, aut Portio requirit, si non receperit, privatus poterit denunciari auctoritate cap. 12. seff. 24. de reform.* ubi hujus declarationis testimonium perhibet Farin. *vers. ordine sacro, & Marcilla lib. 2. tit. 8. cap. 12. lit. M.* idem dicendum est, & de privationis pœna ad tradita per Leon in *thesauro sacri Eccles. par. 3. cap. 2. num. 14. & 30.*

Neque obstat textus in *cap. licet* *†* canon, & in *cap. commissa, §. 5. de elect. lib. 6.* ubi non suspiciens ordines beneficio annexos ipso jure censetur privatus, quia procedunt in parochialibus, *glos. verbo parochialis in d. c. licet canon glos. 1. in cap. statutum 22. de elect. in 6. Rebuff. in praxi tit. de non promo. num. 9. & 28.* Graffis *decif. 97. num. 47.* Salcedo in *praxi criminali cap. 5. nu. 5.* Garcia *supra num. 10.* Riccius *supra decif. 564. nu. 9.* & juxta hunc sensum est accipienda declaratio illa quam ex Bela retulimus *supra num. 16.* quicquid involvat Bela d. num. 15.

Sed si Canonicatus, *†* Portiones, vel Capellanæ habent in fundatione legem privationis ipso jure ob non suspensionem ordinis requisiti, illi standum est per omnia, ut Rebuff. *supra num. 17.* Riccius & plures ab eo allegati *decif. 202. Farin. dec. 570. cap. 5. seff. 25. de reform.*

Hoc supposito non obstat declaratio *†* Cardinalium, quæ cum prior sit manet derogata per posteriorem, ut advicit Garcia d. cap. 4. num. 23. vel saltem manet declarata per declarationem posteriorem, cum leges posteriores trahant ad se priores declarative, l. non est novum 26. l. ideoque 27. ubi Dionysius Gottifredus & Cumanus *lib. 1. commentar. cap. 8. col. 2. ff. de legib. Garcia sententia confirmatur ex simili de* *†* Rote decisionibus, nam si contrarie reperiantur, posterioribus standum est, Franciscus Pavinus in *præfatione ad extravaog. Joannis XXII. §. decisiones Rote.* Non obstat secunda declaratio, de cuius intellectu actum est *supra ad num. 17.*

Non obstant 1. 2. & 3. confirmatio *†* quibus probatur causam non suspensorum ordinum intra legitimum tempus esse causam criminalem non civilem, quibus respondetur, quod licet agatur de crimine, non tamen est causa criminalis, sed civilis, *cap. super his, 16. extra de accusat.* ubi Felinus *num. 2.* ait, quod ubi non imponitur *†* pœna delicti naturalis, non videtur agi criminaliter, & quod solum sententiam spectamus non criminis genus, l. quod ad statutum 12. ff. de penis, & ideo iudex deputatus pro appellacionibus in causis criminalibus non cognoscit de sententia *†* pecuniaria, licet actum esset criminaliter, ut in Rota *decif. 10. de appell. in antiquioribus*, quam sequitur Menochius de *arbitr. lib. 1. quest. 82. n. 4.* Azevedo ad Curiam Pisanam *lib. 4. cap. 6. n. 13.* Gutier. *quest. civil. lib. 1. qu. 107. num. 4.* & fuit sententia Abbatis in *rubr. de iudic. num. 5.* & aliorum quos refert & sequitur Farin. in *praxi criminali volum. 3. qu. 100. n. 27.*

Item responderetur, quod pro una, & eadem causa potest agi criminaliter *†* & civiliter, & unum iudicium ab altero non impeditur, *tex. est in summa in lit. de iur. iur. exemplum sit in usura*, ut latius protequitur Marra in *decisionibus Pisan. voto 52. & nos latius disputavimus qu. 15. num. 15. & 16.* ad solutionem argum. si hæc causa agatur criminaliter, Episcopus non potest procedere sine Adjunctorum consilio, & assensu, secus si civiliter, tunc autem causa agitur criminaliter, quando proceditur per viam accusationis non per inquisitionem, *cap. super his, 16. c. qualiter & quando versio. ad corrigendos de accusationibus*, ut cum Abb. & aliis in *cap. fin. in fine*, resolvit Vela *supra num. 19.* Differentias quam plures *†* inter causas civiles & criminales cumulat Cavalcanus de Brachio regio par. 1. *§. an. 49. & de qual. seff. p. 1. c. 30.* Diffinitiones verò & diffinima cause civilis, criminalis, & mixtæ nullus ac Cavedo *decif. 14.* & Farin. *conf. 85. par. 1.*

Non obstat ultima consideratio, que procedit ubi jus com-

commune esset in vitio observantia, ut Episcopus consuleret Capitulum pro gravibus ad latius considerata in *quest. 1. ad solutionem 7. argum. num. 66.*

S V M M A R I V M.

Nigrum debet convenire rubro, num. 1. sed non semper, num. 2.
Intellectus Concilii Tridentini, seff. 24. cap. 12. vers. neminem, num. 3. 7. & 13.
Opposito ad Canonicatus graduatorum quam requirit ætatem, num. 4.
Intellectus Concilii Tridentini cap. 3. seff. 7. de reform. num. 5.
Dictio presertim, num. 6.
Promoveri statim posse, vel infra annum posse promoveri parificatur, num. 7.
Intellectus Concilii Tridentini seff. 22. cap. 4. vers. nec alius, num. 8.
Ætas ad ordines, num. 9.
Dictio integrè, num. 10.
Ætatis attingentia sufficit ad ordines, num. 11.
Archidiaconi etiam sine cura debent habere ætatem completam 22. annorum, num. 12.

QUÆSTIO DECIMANONA.

An qui intra annum immediatè sequentem potest initiari sacris requisitis ad præbendam, sed non qualibet parte anni fit admittendus ad illam?

Hæc questio non videtur convenire rubro de jurisdictione Adjunctorum contra id quod adnotari solet per text. in l. *†* Imperator de in diem additione, Panor. in *cap. bone in fin. de confirmat. Sed non semper* *†* hæc regula vera est, si consideres nigrum & rubrum in *cap. ex parte 12. de offic. deleg. l. Titia 85. ff. ad legem falc.* & ea que ex Cujacio observat Quintana Duennas *lib. 2. Eccles. num. 94.* & que ex Batdaxi nostro in *tit. quod Ripa Curtia num. 1.* et quando libri tituli questio non conveniat, proximè tamen accedit, et questionem precedentem non extra rem exornat.

Quid in proposito differat, exemplo patet, Canonicatum presbyteralem quis impetrat, qui habet 23. annos cum dimidio ille in rigore intra annum sequentem potest ordinari, sed non in qualibet parte anni. Hoc exemplum proponitur à Zerola in *praxi Episcopali verbo beneficium, §. 1. vers. ad dignitates.*

Videtur in hac questione dicendum, sine dubio ætatem sufficere hujusmodi viro talem ut intra annum possit ordinari ordine requisito, licet statim non possit ordinari, quod videtur expressam in Tridentino *†* seff. 24. de reform. cap. 12. vers. neminem: in illis verbis: *Ad dignitatem, Canonicatum, aut Portionem neminem recipiant, nisi qui in tali sit ætate, ut infra tempus à iure, & ab hac sancta Synodo statutum, initiari valeant:* quorum verborum auctoritate hoc sentire videtur Azeart. *instit. moral. lib. 6. c. 5. §. par. 2.* nam ait, quod in Canonicatibus in quibus requiritur Sacerdotium est necessarius annus vigesimus quintus inceptus, aut certè ea ætas, ut infra annum ad Sacerdotium possit promoveri. Hoc ipsum expressum sentit Lessius de *iust. & iur. lib. 2. cap. 34. num. 110.*

Eadem sententia corroborabilis est, ex declaratione Cardinalium, quam commemorat Doctores. Gonz. *reg. 8. glos. 5. n. 95. edit.* 2. sequitur Gratianus *discept. 591. nu. 7. par. 3.* Ex qua constat ingressum 21. annum posse Canonicatum, in Cathedrali obtinere in qua non est facta designatio ordinum, vel ubi est facta designatio ingressum 23. vel 24. annum, vel subdiaconem, vel presbyteralem Canonicatum respectivè potest obtinere.

Sed contrariam sententiam scilicet quod in promovendo ad dignitatem, Canonicatum, aut portionem, requiritur talis ætas, ut statim ordine requisito possit initiari, sequitur Majolus *lib. 1. de irregular. c. 30. n. 12.* Parifius de *re. Saravia de Admittis.*

sign. benef. lib. 4. q. 9. nu. 13. & 14. Zerola in *praxi supra dicto vers. ad dignitates*, Dynus & Panor. allegati *infra m. 1. & 2. fund. Leo in thesauro sacri Eccles. par. 3. n. 18. & 22.* Hologolus de *offic. Episcop. c. 19. n. 2. vers. quare*, Navar. *conf. 8. n. 2. de præbend. ibi:* modo habeant ætatem iustam ad ordines, Garcia de *benef. 7. p. c. 4. n. 22.* Riccius *resol. præb. cap. 239.* hoc ipsum innuit Vitalinus in *elem. 1. n. 54. & sequenti de ætat. & qual. nam ait esse necessariam habitatem à principio pro beneficio requirenti ordinem.*

Ex quo sequitur quod ad graduatorum *†* Canonicatus non debeant admitti oppositores in qui vel Canonicatus annexo Ordine non sint initiati, vel Ordini necessaria ætatis non sint. Salva distinctione adhibenda inter Subdiaconem, & reliquos Canonicatus de qua *infra num. 12.*

Pro qua facit imprimis Tridentini Synodus *†* cap. 3. de reform. seff. 7. ubi caveit inferiora beneficia præsertim curam animarum habentia conferri debere personis habilibus juxta constitutionem editam in Concilio Lugdunensi, que incipit, *licet canon*, sed in *cap. licet canon 14. de elect. in 6.* beneficia conferri prohibentur personis que non sint talis ætatis, ut statim possint ordinari ordine ad curata beneficia necessario: ergo dum Tridentina lex postulat ætatem ordinis beneficio annexi, postulat, & ut talis sit quod statim illum obtinere valeat.

Ut hoc magis firmum remaneat *†* pondera dictionem *†* illam, præsertim, de qua in d. cap. 3. cuius natura est exprimere casum minus dubitabilem, ut de dictione maxime, notat glossa *verbo maxime in cap. auditus 29. de elect. & de dictione presertim Panor. in cap. per tuas in 1. num. 5. de si monia*, Menochius de *arbitr. lib. 2. casu 543. num. 12. centur. 6.* Sanchez *lib. 8. de matrim. disp. 22. num. 17.*

Unde non immerito Dynus in *reg. non firmator 18. n. 3. in 6.* Panor. in *cap. cum in cunctis §. inferiori n. 1. & 3.* docuerunt ætatem requiri in providendo ad beneficium, que est necessaria pro annexo ordine beneficio, *argum. text. in d. inferiori n. 3. in d. c. licet canon, & in c. cum ex eo, 34. de elect. lib. 6.*

Secundo pro hac sententia ponderatur, quod iure *†* paria sunt, ut infra annum quis possit promoveri, vel quod statim possit promoveri, ut patet in c. *ei cui 29. de præced. in 6.* ubi simpliciter dicitur provisorum in beneficio Sacerdotali vel debere esse Sacerdotem, vel in tali ætate constitutum, ut possit ad Sacerdotium promoveri, ubi considerat Romanum Pontificem non apposuisse illam qualitatem, ut infra annum Sacerdos possit ordinari, sed simpliciter dixisse, ut possit ad Sacerdotium promoveri, quod magis confirmatur ex declaratione glosæ in *verbo ætate in d. cap. ei, declarante*, id est, ut attingat vigesimum quintum annum *ex decif. 1. Rote n. 1. de præbend. in novis qua referentur ad d. c. ei cui 29.* declarat id est, ut infra annum possit promoveri, idem declarat & Rebuffus in *praxi titulo forma nove provisionis §. 6. qualibet alia fol. mibi 146. allegatque distam decisionem 1. & decisionem 41. de concess. præben. in antiquis.*

Tertio, quia illa verba Trid. seff. 22. *†* cap. 4. de reform. nec aliis impofterum fiat provisio, nisi his qui jam ætatem, & ceteras habilitas integrè habere dignoscantur. Significat quod requiritur ætas legitima actualis ad ordinem annexum, non enim dicitur idoneus ille, qui non habet actualiter omnes qualitates requisitas, ut ex Mohedano *decif. 7. de præbend. Puteo dec. 377. n. 2. & 3. lib. 1. & Selva de benef. §. 9. 4. 52. n. 1.* resolvit Gonzal. *reg. 8. glos. 5. n. 105.* Sed atas *†* legitima ad subdiaconem est attingentia anni vigesimi secundi, ad diaconatum attingentia vigesimi tertii, ad presbyteratum attingentia vigesimi quinti anni, ut in eodem Trid. seff. 23. de reform. c. 12. ergo non sufficit habere ætatem, ut intra annum quis possit ordinari, sed etas illa est necessaria, ut statim possit ordinari ad tradita per Vitalin. in d. *Clem. 1. de ætat. & qual. n. 54. & 55.* Navar. *conf. 8. n. 2. de præbend. & alios quos refert, & sequitur Garcia d. par. 7. cap. 4. num. 25.*

Pro qua sententia ponderanda est dictio *†* illa integrè *†* dicti c. 4. seff. 22. non enim integrè esset qualificatio, qui dimittunt non integram haberet ætatem ad ordinem sui beneficii necessarium, *argum. text. in cap. non est & in cap. commissum de decim. cap. disticto de præbend. cap. cum inter de verbis significat. prosequitur Rebuff. in l. Silva, 30. §. integrè ff. cod. tit.*